

Giri/Haji Kötelesség és Szégyen 2019

„A zsidók a saját céljaikra használják a Holokausztot” – véli az európaiak egyötöde
Szombat Online

<https://www.szombat.org/hirek-lapszemle/a-zsidok-a-sajat-celjaikra-hasznaljak-a-holokausztot-veli-az-europaiak-egyotode>

A helyzet sokkal rosszabb, ugyanis, ha az eredeti forráshoz fordulnál - hazai libersumákolás ellenőrzésére - akkor ott kiderült a Kongresszuson, hogy teljesen hamis a statisztika, ugyanis a felmérések során egyetlen NoGo, külvárosi, nemzetiségi-vidéki vagy színes közösségbe nem mehettek és nem mertek bemenni és felmérést készíteni és ebben a statban nincsen benne a többi, főleg keleteurópai - állapot.

Miközben a „zsidókiszorító, antiszemita és autóösszeszerelő Orbán rémkormány” is évi 500 milliót ad az APL-nek, nemcsak a nyugati-hazai zsidó militáns alakulatok. Mint jeleztem korábban: kicsit túltolták a holomártirium bőségkosarát, (*Norman Finkelstein* – és a magyar parlament előtt feszik a másodgenerációs kárpótlási igény) és az összes többi, hibás zsidópolitikát és a nyomulás és permanens sulykolás eredményeképpen a **mindenkori generációsan nem terhelt köztudat** megint elérkezett a soron következő - a középkor óta periodikusan telítődő - antiszemita és kontinentális fázisába. Buták a zsidók is, ezer év után sem tanulnak **az ismétlődő mintákból**.

De mi az oka ennek?

Mint azt is jeleztem: ama történelmi előny, amely a generációs kulturális és társadalmi és (sokszor parazita) gazdasági tőkefelhalmozás révén kialakult kontinentális zsidó-osztályhelyzetet eredményezte - egyben egy beilleszkedésileg kibékíthetetlen layert (*strata*) hozva létre a gazdatársadalom egyéb layeri (osztályai) között - az elvezetett ahhoz a **paradoxonhoz**, hogy éppen a zárt közösség általi (korábban védelmi) összetartozás kondicionálja azt a törzsi beltenyészetet, amelynek genetikai (péld. *Tay-Sachs*-szindróma) és szociálpszichológiai (*Erasmus*-szindróma) kimerülése kényszeríti kihálásra az eredeti létrehozóit.

Ezzel a ténnyel valahogy nem tudnak-akarnak kalkulálni az okos érintettek.

Közpéldák:

01#

Giri/Haji Kötelesség és Szégyen 2019

https://www.imdb.com/title/tt8001106/?ref_=nv_sr_srg_0

Az angol gyártású sorozat II, részében kiderül, hogy az angol nyomozónő zsidó. (amúgy nem zsidó: Kelly Macdonald: https://en.wikipedia.org/wiki/Kelly_Macdonald), amely tény dramaturgiailag teljesen felesleges újabb botlatókő : az Angliában élő zsidóság létszáma **300.000** (<https://zsido.com/anglia-az-első-vervad-es-a-rotschild-barok-hazaja>)

és körülbelül **600** zsidó él ma Japánban:

<https://lattiv.hu/hat-zsido-kozosseg-melyrol-senki-sem-gondolna-hogy-letezik/>

Viszont Anglia jelenlegi lakosságának a létszáma : **64,596,800**

A sorozat összesen 8 db. részéből a III. részének a nagyrésze - a sorozat szempontjából tökéletesen feleslegesen - a *Jom Kippur* megünneplésével telik, ahol a zsidó nyomozónő ünnepe során feltűnik (az egyébként helyes) kis buzi, és az ártatlan japán szűz kislány később könnyfacsaró barátságának előestéje.

Bármely létszámban nagyobb Angliában őshonos vagy bevándorolt népesség bármely ünnepe - talán a távoli egzotikus Japán vonal miatt is - indokoltabb lehetett volna.

De nem: , a "filművészet alkotóinak" volt képessége, hogy egy távoli Jakuza marhaság történetébe is bevigyék az "érzékenyítő vonal" botlatókövének vörös fonalát.

Természetesen később feltűnik egy fekete női szereplő is az ellenszenves bennszülött angol fehér gengszter alkalmazásában.

Ez a típusú túltolás miatt szaturálódnak globálisan a társadalmak *maradék* részei (akik mondjuk nem szavaztak volna *Bob Dylan Zimmerman*-ra) és ennek meglesznek a - periodikusan ismétlődő – következményei.

02#

https://www.youtube.com/watch?time_continue=44&v=Rr3xjqUO-R4&feature=emb_logo

03#

"Szereted a nagy, kövér, zsidó farkamat?" - Harvey Weinstein hollywoodi sikszeháreme

(Israeli Black Ops Firms Tried to Entrap Goy Into Making Anti-Semitic Statements, [dailystormer.name](https://www.dailystormer.com), 2020. 01. 07.)

Az egyik régi – és persze a többihez hasonlóan minden alapot nélkülöző – antiszemita sztereotípa a sikszéket megrontó és szexuálisan kihasználó zsidó potentát alakjához kapcsolódik, és a nemzetiszocialista érában élte virágkorát elsősorban Julius Streicher Der Stürmer c. lapja és Fips karikatúrái jóvoltából. A Hollywoodot ellenőrző zsidók hálózatát mindig is a sikszék iránti intenzív szexuális fixáció jellemezte. (A siksze a nem zsidó nők megnevezése, a héber sekec szóból ered, amelynek jelentése „utálatos”, „undorító”, „szenny”.) Ez egy hagyományos inzultus a zsidó anyák szájából, amikor azt kérdezik maguktól, hogy mit vétettek Jahve ellen, aminek a büntetéseként valami siksze lebzsel kedvenc fiacskájuk körül. Ezen alapul a jól ismert „szereposztó dívány”, az a hollywoodi intézmény, amely lehetőséget biztosít a zsidóknak arra, hogy a számukra másképpen elérhetetlen nem zsidó nőkhöz hozzáférjenek, akiket egyébként megvetnek, mert nem zsidók, de idealizálnak is, mert egy földönkívüli szexuális vágy tárgyiasított alanyait látják bennük. Harvey Weinstein ennek az egész szisztémának a lehető legtipikusabb, szinte már karikaturisztikusan „élethű” figurája. Évtizedek óta nyílt titok volt Hollywoodban, hogy mit művel, de akkora volt a hatalma, hogy gyakorlatilag szent tehénnek (vagy inkább szent disznónak) számított egészen addig, amíg Ronan Farrow újságíró rá nem borította a bilit az egyik 2017-ben publikált cikkében. Miután ennek köszönhetően – legalábbis részben – nyilvánosságra kerültek Weinstein disznóságai, és szárnyra kapott az egész Hollywoodot, valamint a csatolt részeit (politika, tudományos élet, média stb.) megrázó MeToo (kb. engem is zaklattak) mozgalom, hirtelen egyre több nőnek jutott az eszébe, hogy a múltban őt is zaklatta Weinstein, akár tíz-húsz évvel korábban, csak eddig nem szólt róla, mert okosabbnak vélte, ha hallgat a karrierje érdekében csaknem száz sztárjelölt, sztárocska és Miramax-

alkalmazott neve merült fel „áldozatként”, köztük a hollywoodi álmogyár időközben már többé-kevésbé befutott prostijaiból is többen, például Asia Argento, Rosanna Arquette, Kate Beckinsale, Cate Blanchett, Cara Delevigne, Angie Everhart, Judith Godreche, Heather Graham, Eva Green, Daryl Hannah, Salma Hayek, Anne Heche, Angelina Jolie, Ashley Judd, Mia Kirshner, Rose McGowan, Gwyneth Paltrow, Annabella Sciorra, Mira Sorvino, Uma Thurman, Sean Young... Weinstein ellen végül nagy nyögvenyelősen per indult több rendbeli nemi erőszak és szexuális zaklatás vádjával, miután volt moszadosokból álló izraeli biztonsági cégek professzionális szolgáltatásait (megfélemlítés, zsarolás, korrupció stb.) igénybe véve igyekezett eltántorítani „áldozatait” az ellene való fellépéstől, sok esetben sikerrel.

([Israeli Black Ops Firms Tried to Entrap Goy Into Making Anti-Semitic Statements, dailystormer.name](#), 2020. 01. 07.)

A jelenleg is folyó bírósági eljárás mindenesetre az antiszemiták előítéleteit látszik igazolni, miközben az emancipált és feminista „fehér hercegnők” erkölcsi színvonaláról is lerántja a leplet, ha esetleg valakinek még lettek volna illúziói e tekintetben. Elég beleolvasni a zsidó filmmogul egyik „áldozatának” legutóbbi bírósági tanúvallomását ecsetelő fősodratú tudósításokba. Íme, ízelítőképpen egy reprezentatív válogatás belőlük majdnem szó szerinti fordításban, a lényegét nem érintő rövidítésekkel. Csak erős gyomrúaknak!

A most 34 éves Jessica Mann szerint Weinstein „a csábítás, a megalázás és a manipulálás” keverékével vette le a lábáról, miután egyszer arra kérte, hogy masszírozza meg egy szállodaszobában, amit ő meg is tett. (...) Később ismét becsalta egy hotelszobába, és megpróbálta megcsókolni. Ő védekezett, és verbálisan ellenállt, de Weinsteinnek mégis sikerült kinyalnia. „Elkezdtem orgazmust színlelni, hogy kiszabaduljak onnan”, mielőtt sikerült kerekét oldania, állította. „Ki voltam ütve”, mondta a filmmogullal való kapcsolata folytatásáról: „Úgy döntöttem, hogy (tartós) kapcsolatom lesz vele, folytatta. Ez rendkívül megalázó volt.” Weinstein ugyanis egyre messzebb ment, hármasszexpartikra kényszerítette, levizelte, és azzal bombázta, hogy „Szereted a nagy zsidó farkamat?” A producer siralmas higiéniáját leírva – „bocsánat, de szar szagú volt” – a nő kijelentette: „Nincsenek heréi. Amikor

először megláttam, tele voltam szájalommal iránta.” Jessica Mannak azonban csak egyetlen álma volt: ismert színésznővé válni. Ezért ment Hollywoodba szülőfalujából, ahol a protestáns vallás tiszteletében nevelték. 2013 márciusában, amikor már egy másik férfival járt, Weinstein törbe csalta egy manhattani hotelben, erővel felvitte egy szobába, és megerőszakolta. Nem beszélt róla senkinek. „Féltem Harveytől, állítja, azt gondoltam, hogy ártani fog az apámnak.” És a barátját is védeni akarta, egy „elégé ismert” színészt, akinek nem fedte fel a kilétét. Még a per kezdete előtt Weinstein védői bemutattak több e-mailt, amelyeket a nő küldött jóval az erőszak után, elismerve bennük a Weinsteinnel való kapcsolata kölcsönös megegyezésen alapuló és intim jellegét. A nő szerint azonban ezeket az üzeneteket is a félelem diktálta. ([Harvey Weinstein "n'a pas de testicules": nouveau témoignage glaçant au procès, purepeople.com, 2020. 02. 02.](#))

A nő azt is állította tanúvallomásaiban, hogy Weinsteinnel nincsenek heréi, és úgy néz ki, mintha vaginája lenne. „Amikor először láttam teljesen meztelenül, azt gondoltam, hogy nyomorék és interszex. Van egy nagyon nagy sebhelye, amelyről nem tudtam, hogy talán egy égés áldozata-e...” (...) Amikor az ügyész megkérdezte tőle, hogy miért maradt kapcsolatban Weinsteinnel, sírva azt mondta, hogy erre „nincs rövid válasz. Az egyik aspektus kezdetben az volt, hogy szexuális kapcsolatomban volt vele, amit nem tudtam meg nem történné tenni. Ez valóban zavart és bántott engem.” Azt mondta, hogy orális szexet folytatott Weinsteinnel a kapcsolatuk alatt, de nem feküdtek le egymással addig, amíg az meg nem erőszakolta egy manhattani szállodában 2013-ban. ([Weinstein Accuser Says He Has No Testicles and Might Have a Vagina: „He Also Peed on Me Once”, pluralist.com, 2020. 01. 31.](#)) Egy másik incidens során Weinstein megerőszakolta őt egy manhattani hotelszobában, és utána Mann talált egy fecskendő a fürdőszobában, amelyről azt hitte, hogy Weinstein valamilyen „gyógyszert” injekciózott be magának, hogy erekiója legyen. „Pánikba estem, mert a legrosszabb rémálmom kezdett megtörténni”, mondta könnyek között, leírva az állítólagos támadás előtti pillanatokat. „Nagyon aggódtam, és nagyon megijedtem. Azon a ponton feladtam.”

Később az év folyamán, miután beismerte Weinsteinnek, hogy elkezdett randevúzni egy jól ismert színésszel, ő ismét megerőszakolta egy Beverly Hills-i hotelben, letépvé róla a bugyiját, és azt üvöltve, hogy továbbra is az adója neki. Annak ellenére, hogy szeretett volna véget vetni a vele való kapcsolatnak, úgy érezte, hogy csapdában van, mert Weinstein állandóan emlékeztette arra a hatalomra, amelyet abban az iparban gyakorolt, ahová ő olyan kétségbeesetten próbál betörni. (...) Elájult a nemi erőszak alatt, vallotta, és a következő dolog, amire emlékszik, hogy térdepel, miközben Weinstein orális szexre kényszeríti. „Amikor befejezte, leheveredett az ágyra, én pedig csúszva-mászva kijutottam a fürdőszobába, és igyekeztem megszabadulni az íztől a számban”, mondta. (...) Weinstein védője a „szerelmes” e-mailek és jegyzetek százairól kérdezi Mannt, amelyeket az évek során írt neki. Az ügyvéd szerint Mann az „ő alkalmi szeretőjeként” utalt Weinsteinre az egyik jegyzetében, és gyakran kérte a filmmogult találkozóra. „Köszönöm a lankadatlan támogatásodat és kedvességedet”, írta egyik üzenetében. ([Weinstein Accuser: „Deformed” Mogul Used Injections Before He Raped Me, thedailybeast.com, 2020. 01. 31.](#))

Weinstein egyszer megkérdezte Manntól, hogy volt-e valaha arany zuhanya, majd levizelte. „A zuhanyzóban voltunk. Előbb ő akart zuhanyozni, ami előnyös volt számomra... és megkért, hogy jöjjek én is a zuhanyzóba, és akkor azt mondta: volt valaha arany zuhanyod? Azt mondtam, hogy nem, és éreztem, hogy levizel”, mondta Mann. (...) Korábban Weinstein ügyvédje emlékeztette Mannt, hogy 2013 és 2017 között legalább öt alkalommal változtatta meg a telefonszámát, de mindig elküldte azt Weinsteinnek.

([Harvey Weinstein accuser Jessica Mann describes „golden shower” incident, pagesix.com, 2020. 02. 03.](#))

Miután a meztelen Weinsteint ábrázoló fényképeket mutogattak a hét férfiből és öt nőből álló esküdtszéknek, Mann, a Washington államból származó egykori evangéliumi keresztény szemléletesen elmesélte a manhattani és Beverly Hills-i hotelekben lezajlott állítólagos nemi erőszakokat. Három évvel később Mann és

Weinstein még mindig közös megegyezésen alapuló szexet folytatott, ahogyan azt a tanú beismerte a keresztkérdés alatt. Az utolsó ilyen aktusra 2016 novemberében került sor közöttük, a Weinstein anyja halálát követő napon. „Beszélni akart velem, mert én megértettem a fájdalmát, és amikor bementem, meztelenül feküdt az ágyon, és csak valami szexuálisat akart csinálni, eleveníti fel a nő a történeteket. Azt hiszem, maszturbált a tükör előtt, majd a számba élvezett.” ([Harvey Weinstein accuser admits to relationship after alleged rape, nydailynews.com, 2020. 02. 05.](#))

Összefoglalva az előbbieket: egy ájtatos keresztényi szellemben nevelt, egykori hitgyűlis vidéki virágszál éveken át rendszeresen orális és alkalmanként vaginális szexet folytat egy apja korabeli, gusztustalanul hájas és ürülékszagú, deformált péniszű és szó szerint töketlen, nyomorék és interszex, torz zsidóval, kelletlenül, de mégis készségesen kiszolgálva annak minden beteges szexuális aberrációját, mindezt abban a reményben, hogy ezzel elősegíti színésznői ambíciója beteljesülését (amelyből egyébként nem lett semmi, mert csillogó filmszerepek helyett csak egy szürke fodrásznői álláshoz jutott Weinstein révén).

Hát nem megható történet? Egy modern tündérmese. Egy hamisítatlanul hollywoodi filmsztori. Még a végén megfilmesítik (a zsidók). Csak éppen nem Jessica Mann fogja alakítani benne önmagát.

Volt valami „sajátosan zsidó perverzitás” Weinstein viselkedésében. Ezt az egyik fajtársa állapítja meg bámulatos éleslátással és kifinomult önismereti készséggel, mielőtt saját merészségétől – és vélhetően még inkább az őszintesége rá nézve várhatóan negatív következményeitől – megrémülve már másnap „elhamarkodottnak és meggondolatlannak” nyilvánítja előző napi véleményét. ([The Specifically Jewy Perviness of Harvey Weinstein, tabletmag.com, 2017. 10. 09.](#))

Ismerős sablon: adott egy zsidó, például Mark Oppenheimer, az előbbi cikk szerzője, aki vagy Tourette-szindrómás vagy csak tisztességesebb, mint a többi, és őszinteségi rohamában kifecseg valami hétpecsétes faji titkot, amelyről csak a fajtársak tudhatnának, majd ezek reakciójától tartva vagy elmenekül előlük, hogy az életét mentse, mint például Spinoza tette, vagy visszakozik és meakulpázik, igyekezve meg nem történtté tenni indiszkrécióját, mint például Ariel Toaff, a zsidó rituális

gyilkosságok valóságát bizonyító Véres húsvét c. könyv szerzője. Ráadásul a szintén zsidó Larry David humorista az egyik szombat esti televíziós monológjában „egy nagyon zavaró nyilvánvaló sémát” említett a Weinstein-ügy kirobbanása nyomán lebukott szexuális ragadozók vonatkozásában, nevezetesen fajtársai túltreprezentáltságát körükben. ([SNL Host Larry David Roasts Harvey Weinstein: Why Do So Many Sexual Harassers Have to Be Jews? thedailybeast.com, 2017. 11. 05.](#))

Kikre célozhatott? Például arra a díszes kompániára, amelyet az alábbi törölmetszett körülmételek alkottak: Woody Allen színész, David Copperfield bűvész, James Deen pornósztínész, Michael Douglas színész, James Franco színész, Al Franken ex-szenátor, Dustin Hoffman színész, Ron Jeremy pornósztínész, Larry King televíziós műsorvezető, Stan Lee képregényszerző, Jeremy Piven színész, Roman Polanski filmrendező, Steven Seagal színész, Gene Simmons popzenész, Oliver Stone filmrendező, Elie Wiesel hivatásos holokauszt-szédelgő... Zoom Amikor azonban egy naiv siksze is elkezdte feszegetni, hogy vajon miért nem beszél a média arról, hogy a statisztikák szerint a szexuális zaklatók háromnegyede zsidó, akkor drasztikusan rá kellett döbbsennie saját lehetőségei és a szólásszabadság korlátaira. ([Statistics show 74% Of MeToo Perpetrators Are Jewish Men; Why Isn't The Media Talking About This?, squawker.org, 2017. 12. 08.](#))

Cikke villámgyorsan eltűnt az internetről, a megjelenését lehetővé tévő honlap dettó, sőt még a helyét is felszántották és behintették sóval, maga Alisha Sherron pedig azóta egy zsidó-keresztény honlapon hirdetheti a jó szót, penitenciaként minősített jahvekáromlásért.

Régi bevált módszer a zsidók részéről, hogy ha rájuk nézve valami kellemetlen dolog válik köztudottá, akkor a médiát uraló pozíciójukat kihasználva kárenyhítésként egyszerűen monopolizálják annak narratíváját, a saját szájízük szerint formálva, deformálva vagy éppen blokkolva a róla folyó nyilvános diskurzust. Most is ez történt. A gojok minden további alkalmatlankodását és antiszemita összeesküvés-elméletek esetleges szárnyra kelését megelőzendő egy rabbi talmudista magyarázattal szolgált a zsidó férfiak sikszékkel szemben tanúsított „disznó” viselkedésének

pszichés indítékára. Szerinte ugyanis a nők fölötti uralom arra való, hogy „elnyomja a zsidó hím pépes, tudálékos, eszes, nőies személyiségét”, aki ily módon a „szexuális dominanciát érzelmi kínja kezelésére használhatja”. ([Are Jewish Men Pigs?, medium.com](#), 2018. 01. 19.)

Pilpul ez a javából, avagy nesze semmi, fogd meg jól, goj, és szállj le a témáról! Maga az egész épületes történet azonban legalább annyira jellemzi a nem zsidó nők lelkivilágát, mint a zsidó férfiakét. „A feminizmus azt mondja nekünk, hogy a nők ugyanolyan erősek, mint a férfiak, de mindig emlékeznünk kell arra a másik dologra, amit a feminizmus mond nekünk, hogy tudniillik a nők gyöngé és törékeny teremtmények, akik nem képesek ellenállni semminek, amit egy férfi tesz, és még egy hájas, szánalmas húgyos is megrémiszthet egy nőt, egyszerűen azzal a ténnyel, hogy ő egy férfi! Weinstein szó szerint átvonszolta ezt a törékeny és gyámoltalan teremtményt az egész országon, hogy megerősökölje őt különböző helyeken.” Ezt Andrew Anglin, a világ legolvasottabb és legszínvonalasabb (öndefiníciója szerint) „neon-náci” honlapjának alapító-főszerkesztője írja a maga cinikus-szarkasztikus stílusában. ([Harvey Weinstein has No Testicles, Deformed Penis Looks Like a Vagina, dailystormer.name](#), 2020. 02. 01.)

Ráadásul az sem igaz, amivel egy csomó „fehér lovag” hitegeti önmagát, hogy ti. csak a feminizmus által megfertőzött mai nők ilyenek, bezzeg a régiek, azok szentek voltak. Szó sincs róla. Maga a jelenség, hogy a nők vagy legalábbis egyes nők hajlandók áruba bocsájtani magukat hírnévért, hatalomért vagy éppen Hollywoodért, valószínűleg egyidős az emberiséggel. Nem véletlenül nevezik a prostitúciót a világ legősibb mesterségének. Hollywood és a showbiznisz csak köztudottá, irigyeltté, sőt hovatovább eszményivé tette az érvényesülésnek ezt a formáját nők milliói számára világszerte. A folyamat és a készítés azonban kezdettől fogva változatlan, amint azt Louis-Ferdinand Céline, a 20. század legnagyobb francia írója is kifigurázta az antiszemita világirodalom örökbecsű klasszikusának számító egyik szatírájában (amely egyébként rövidesen magyarul is elérhető lesz a műértő publikum számára). Előzetesként következzen belőle egy tematikus részlet. Mintha csak a Weinstein-sztori ihlette volna – 80 évvel korábban. Még erősebb gyomrúaknak... Másik

párhuzamos üzlet, a sztártononcok számára, Európa és Hollywood között. A legszebb, legkívánatosabb, jól szopó, nagyon engedékeny árja kislányok üzlete, akiket kiválogattak a hollywoodi zsidó negrita kedivék, „filmrendezők” (!), írók (?), csirkefogó pasák, színházi gépmesterek... hozzáillő bankárok... A zsidó Univerzum összes vizirje! Ez már nem a Buenos Aires-i út... ez a kaliforniai „felső luxus” út és vice versa. A kis árja seggek, a legzsengébbek, jó fiatalok és takarosak, mindaz, ami legjobb az állatállományban, abszolút premier választék a hájas, négeresítő, vén trottyok számára... a legfelsőbb mozi legerjedtebben rohadt koncentrált bibsije számára! Zsidó mindenhol! A seggbe! Mindenből! És a farokban! A jó zsidó geci!... Meg fogod zabálni a hájas, faggyúszagú, híres bibsi, gyűlölködő pasa aranyereit, kis fajnővérünk! Szépségkirálynő! Bolondulnak a prémes puncikért! Nem potyára vagy 16 éves! Karriert akarsz csinálni? Pofika. Akarod, hogy bálványozzanak, mondd csak? A zsidó univerzum királynője akarsz lenni! Egy perc! Várj egy picit előbb... reszkető! A cumira, gyermek! Azt hiszed, hogy elég szépnek lenni? Nyisd meg előbb a kedves hasadat... Hiszel a moziújságoknak? Még nem vagy kész! Hercegnő akarsz lenni, kis ringyó? Világ kedvence? Nagyon jó! Akkor előbb hajolj le egy kicsit az Abesszin Salamonnak nevezett, Kalkensteinnek nevezett, Ben Mozinak nevezett Lévy-Lévy úr anuszához, kényeztetni a kitüremkedését... nyald egészen finoman a nehéz csomagot... hogy megérezzen! Elég a dumából! Ne szakíts át semmit a fogacskáiddal! A dicsőség egy segglyuk! Igen komplikált, törekenyen puffadt, faggyúszagú zsidóé... gyöngéden. Ne ronts el semmit, szépségem! Nehogy vérezzen Kalkenstein úr... Vár téged! Siess, drága. Csak lassan! Most egy másik! Mindenekfölött a szőkékért bolondul Kalkenstein, Ben Mozi úr... mint minden néger... Kedves jelöltek, a nagy igazgatói íróasztalán ott van az összes fotó, jó helyen... Felizgul tőlük. Abdul-Hamid Szarvaskert? Rio de Janeiro? Primitív bordélyok! Hollywood sokkal jobban csinálja... sokkal finomabb válogatás... sokkal fortélyosabb, racionálisabb... Előszó a legszebb fehér lányok nagy tartalékállományához kizárólag zsidók számára. Razzia minden vasárnap. A szép kis fruskák francia választékát különösképpen lesik a kaliforniai nagy zsidó sakálok. A csodálatosan szopó, nagyon bevállalós kurvák hírneve megelőzi a francia nőket

mindenhol... A hollywoodi zsidó-kanak nábob, alig jött ki a gettójából... meg akar róla győződni, ez természetes, ő a király... Ismertem az egyik ilyen pasát, káprázatos volt a maga nemében. Egyébként dugás közben halt meg... Attól a pillanattól kezdve, hogy partra szállt, szüntelenül élvezkedett a távozásáig... Kipróbálta személyesen a farkán és éjszakán át az összes sztárjelöltet... Lehetetlen elképzelni a fogyasztását... A csinibabák számát, akik jelentkeznek megdugatni magukat, csupán egy hollywoodi szerződés titkos perspektívájára... vagy akár egy kis próbaszerepért Párizs környékén... Teljesen lépre mentek! Tucatszámra érkeztek! egyik aranyosabb, mint a másik, hogy szopják az úr farkát... és a kankóját és a vérbaját... És nem csúfak, én mondom! csak südőlnyok! mindegyiket a családja mutatja be, még szüzeket is. Csak árják és kispolgárok, nem éhenkórászok. Semmi a „többség” alatt... Az ambíció! És a szörnyű abesszin ráadásul csúf, öreg és koszos, seggfej és hülye, egy valódi szemétláda, mindenben és mindenhol... egy igazi gettóokádék. Sohasem talált ellenállásra... Mindegyiket megtömte... a reményre, a zsidó délibábra, a jó szóra! Ó, a Don Juan! Micsoda nagy dumás! Az anyák bármit megtettek volna, hogy seggbe kúrja a csinos lánykáikat! Hisz’ oly tehetségesek a művészetekben... Többet nem bírt közülük bevállalni ... Nyalogatták minden felületen... a vén lottyadt tökeit... Hollywood! Minél inkább „jegyesek” voltak, annál jobban tetszett neki... Egy kis noteszt vezetett a szüztelenítések megszámozásához... néha huszonöt egy hónapban... szadista volt, mint harminchat perzsa macska... Időnként rosszul sült el a dolog, eltángálták, apák, fivérek jelentek meg... kis zsarolások kilátásban... De a pasák védettek... ennek kimondottan a saját szolgálatára volt egy rendőrfelügyelője a személyéhez rendelve, hogy kihúzza a csávából... amikor kissé meleg volt a helyzet... A rendőrség közbelépett. Sőt éjjel felébresztették a rendőrfőnököt, hogy adjon parancsot... hozzák vissza neki a csinibabáit, amikor megszöktek... teljesen, mint XIV. Lajos alatt... amikor a farka nem engedte aludni... Valamire felhasználják az adóinkat. Csak nem kéne, hogy elrontsalak titeket, hogy pasának higgyétek magatokat... Óriási a különbség! Az „önkény” fennmaradt... csak már nem ugyanazok profitálnak belőle, ez minden... Nem kell összetéveszteni! A jelentéktelen, ostoba árjának alaposan ellátnák a baját, ha eszébe jutna így

szatírkodni! Sőt negyedennyire! Sőt tizedennyire! Gyorsan elvonnék a kedvét tőle... Még csak nem is a Bastille-ba kerülne! A „kasztanyettákhöz” (heremorzsoló – a ford. megj.) lenne joga... Pfúj! A vakarék bennszülött! Aki jelenleg mindenhol ereszt! A piszkos kojot! A vackodba! Undorító!... Fekszik!... Ez csak megannyi gyerekcsíny, állítom... Hódítók felüdülése! Kedivék szórakozása! Semmiség! Nem megy a komoly munka rovására! Ellenkezőleg! A talmudi program kivitelezése nem szenved semmilyen késedelmet. A fajgyalázó erotika a program része. Ez minden. Intim fejezet. (Bagatelles pour un massacre, 1937)

Weinstein egyébként egy elkötelezett cionista, aki dicsősége csúcsán, a Brit Birodalmi Rend parancsnokaként és a francia Becsületrend lovagjaként arra hergelte fajtársait, hogy rúgják szét az antiszemiták seggét. (Harvey Weinstein Urges Jews To Take on Anti-Semites: „Kick These Guys in the Ass”, hollywoodreporter.com, 2015. 03. 24.)

Ami azt illeti, most inkább a sajátjára kell vigyáznia a sitten. Főleg amikor a tusolóban lehajol a *Reine Jüdische Fett* márkájú szappanért. Már ha egyáltalán eszébe jut fürödni...

04#

kara kozgun

2019-09-22 : 14:34

A parazita lét hatása az idegrendszerre, mely sokféle parazitánál megfigyelhető, különösen figyelemre méltó a zsidó esetében. Az idegrendszer degenerációját komoly szellemi betegség állapotába a zsidók harminc százalékánál a szociológusok sokáig a zsidó közösségben levő beltenyészetre vezették vissza, de a nem zsidókkal házas zsidók ugyanilyen magas arányban idegbetegek, mint a zsidókkal házasok. Ez a

betegség kifejezett biológiai okára utal, és azt sugallja, hogy a parazita lét elkerülhetetlenül az idegrendszer csökkenéséhez vagy degenerációjához vezet.

Ezek között első a tömeggyilkosság, azaz közössége elleni akció, mikor a gazda észreveszi, hogy a parazita jelenléte veszélyezteti egészségét. A zsidó az egyetlen emberi csoport, mely ismételten őt veszélyeztető csoportos akciók, pogromok alanya volt. Parazita léte miatt a zsidó közösség nem fáradozott nemzet vagy független állam létrehozásával írt történetének évezredek alatt. Ez azt jelenti, hogy a zsidóságnak nem volt hadserege saját védelmére ellenségekkel szemben. A zsidó állam, Izrael megalapítása után a nemzet költségvetése azt a parazita közösség kiterjesztéseként értelmezte, mert nemzeti bevételének hetven százaléka külföldről ered, és harminc százaléka kötvények eladásából, melyek természetesen értéktelenek, és soha nem fizetnek semmit.

Láttuk Amerikában az utóbbi negyed évszázadban, hogy párhuzamosan a zsidó befolyásnak az élet minden területén való növekedésével az amerikai férfiak küllemének és viselkedésének rémítő változásait és a férfi homoszexualitás hatalmas növekedését. Amerikai férfiak női másodlagos nem jellegeket mutatnak, és alapvető férfiasságuk megdöbbentő módon lecsökkent az energiát, támadóképességet és testi erőt illetően.

A nemek hagyományos szerepe szintén folyamatosan változik elsősorban a kúszó zsidó agitáció miatt a nemi egyenlőséget pártolva. A kampány nem okozott nemi egyenlőséget, mivel ez csak a nemi különbségek megszüntetésével érhető el. Azonban lecsökkentette a férfias vonásokat az amerikai férfiban, és pszichológiai zavart okozott saját szerepe felismerésénél. Ez a fejlődés azonosnak vehető a parazita szerepével, ahogy azt LaPage leírja a *sacculina* és az *Inacus mauritanicus* esetén. Itt újra észrevesszük a parazita figyelemre méltó aktivitását és hatását a gazda szaporodó és kiválasztó szerveire.

Ideje pánikolni: közeleg a gazdasági világvége, de nem a koronavírus miatt...

Forrás: <https://kuruc.info/r/9/208898/>

2007. június 13. A fináncoligarchiával bennfentes kapcsolatban álló két újságíró, Steven Pearlstein és Robert Samuelson kikottyintja, hogy „az amerikai gazdaság összeomlása megkezdődött”, és egyúttal bejelentik „az olcsó hitel végét”. („The Crash of the U.S. Economy has begun”, The Washington Post) Amerikai bokszt-K.O. A pénzeszsák világbajnok minden súlykategóriában 2008. március 14. A Carlyle Group (a Bush család és Oszama bin Laden befektetési bankja) által ellenőrzött egyik befektetési alap kénytelen befejezni „áldásos” ténykedését, miután a New York-i Világkereskedelmi Központ lerombolásában cinkos és a 9/11-ből közvetlenül profitáló Larry Silverstein zsidó milliárdos kivonta belőle 14 milliárd dolláros betétjét. Larrynek csalhatatlan a szimata: mindig kiszagolja a közelgő katasztrófát. Micsoda mázlista! Silverstein, a mázlista 2008. március 17. A JP Morgan bankholding, jelenleg az USA legnagyobb pénzintézete bagóért (az egy évvel korábbi tőzsdei értéke 1,5 százalékaért) átveszi a fizetésektelen Bear Stearns befektetési bankot – az amerikai jegybank (Fed) által kölcsönzött közpénzből. Alig három nappal korábban Alan Schwartz, a BS zsidó guruja még azt mondta, hogy semmi ok az aggodalomra. Egyébként 2007 júniusában a BS két hedge fundja már összeomlott – bármiféle negatív következmények nélkül a vezetőikre nézve. „A Fed finanszírozza a Wall Street-i bankárok Maseratijait”, kommentálja a Financial Times Deutschland által idézett Jim Rogers amerikai üzletember, George Soros egykori (goj) üzlettársa, miután már 2002-ben arra figyelmeztetett, hogy Alan Greenspan (akkori) Fed-főnök „reakciója a tőzsdei buborékra két másik növekvő buborékot okozott: az ingatlanbuborékot és a fogyasztási hitel buborékját”. 2008. április 14. Húsz év börtönre ítélik Samuel Israel III Wall Street-i tradert, az amerikai történelem egyik legnagyobb hedge fund-csalásának tettesét, aki pilótajátékával legalább 450 millió dollárral károsította meg befektetőit. A sztorit feldolgozó dokumentumkönyv szerzője szerint Israel III egy „titkos piac” résztvevője volt, amelyet a Fed működtetett. (Vö. Guy Lawson, *Octopus: Sam Israel, the Secret Market, and Wall Street's Wildest Con*, 2012)

2008. május 5. A piromán Ben Shalom Bernanke tüzet kiált! Szerinte az amerikai ingatlanhitel-válság könnyen általános gazdasági válsághoz vezethet. Ez aztán az éleslátás! A Fed zsidó főkapója végre észrevette, hogy az USA-ban milliószámra lakoltatják ki az embereket otthonaikból, 18 millió eladhatatlan magánház áll üresen, egész lakónegyedeket alakítva fantomvárosokká. Helló! Zsidókra költöttem a pénzem

2008. június 14. A protestáns Lehman Brothers bankház 3 milliárd dollárnyi veszteséget közöl az előző negyedévre, és arról suttognak, hogy a bank komoly bajban van. Elnök-vezérigazgatója, Richard Fuld a Fed New York-i fiáléja igazgatótanácsának tagja és persze zsidó (ami nem az ő hibája, lehetett volna mongol vagy hottentotta is, csak akkor nem került volna az LB élére). 2008. szeptember 15. A Lehman Brothers kénytelen csődöt jelenteni. Richard Fuldöt, akit erőszakossága miatt a Wall Streeten a „gorilla” becenévvel illettek, 2006-ban a legjobb főnöknek (CEO) kiáltotta ki brókerkategóriában az Institutional Investor magazin, 2007-ben pedig 22 millió dolláros prémium (bónusz) ütötte markát a 34 milliós fizetése mellé (a banknál eltöltött 15 év alatt mintegy félmilliárd dollárt tarhált össze). Alig egy évvel később viszont a pénzügyi összeomlás tetteseit kipellengérező CNN-toplistán tíz közül a kilencedik helyre került, a Condé Nast Portfolio c. üzleti havilap pedig minden idők legrosszabb amerikai CEO-jának nyilvánította („Portfolio’s Worst American CEOs of All Time”, Portfolio.com, 2009. 04. 30.). Hat hónap alatt az USA három legnagyobb befektetési bankja (Bear Stearns, Merrill Lynch, Lehman Brothers) eltűnt. A maga részéről a világelső AIG biztosító is súlyos problémákkal küszködik: bagatell 75 milliárd dollár hiányzik az azonnali kötelezettségei fedezésére. Profi rablók kontra műkedvelők 2008. szeptember 25. A bankmentő alap létrehozását heves vita kíséri. Egyes képviselők, akik (az elektronikus csalás általánossá válása ellenére is) aggódnak a novemberi újraválasztásukért, azt javasolják, hogy a bankok kétes követeléseinek átvételéért cserébe az állam kapjon tulajdonrészt a megmentett bankokban, tiltsák meg az orbitális lelépési összegek kifizetését a csődökért felelős bankároknak, és főleg léptessenek életbe pénzügyi és adminisztratív rendelkezéseket a jelzáloghitel-válsággal közvetlenül fenyegetett egyszerű amerikaiak érdekében. Természetesen Bernanke Fed-főnök és Paulson

pénzügyminiszter (ex-Goldman Sachs) ellenzi ezeket az undorító „szocialista” intézkedéseket. Amit akarnak, az egy biankó csekk a „felelősöknek”, és garancia arra, hogy minden ugyanúgy folytatódhat tovább, mint addig. 2008. szeptember 29. A Bloomberg ügynökség szerint a Lehman csődgondnoka megállapította, hogy 400 milliárd dollár titokzatos módon eltűnt a csődbejelentést megelőző hónapok során, állítólag a piaci fluktuációk következtében. Nem lenne meglepő, ha kiderülne, hogy ez az összeg nem vészelt el mindenki számára (Richard Fuld például 450 millió dollárral vastagabban távozott posztjáról, amely „kártérítés” címen illette meg). Mindenesetre kezdjük érteni, hogy a Lehmant miért nem mentették meg, mint a többi bankot. Az is bebizonyosodott, hogy mit érnek a hivatalos bejelentések: amikor június 14-én a Lehman 3 milliárdos veszteségről beszélt, a valóság már százszor rosszabb volt. Ugyanezen a napon a kongresszus elutasítja a Bernanke-Paulson duó némileg módosított bankmentő csomagját. A vita folytatódni fog, de nem a következő napon. A kongresszus ugyanis nem ülésezik szeptember 30-án, mert egy zsidó ünnepnapról van szó, és senki nem várhatja el az amerikai knesszet „patriótáitól”, hogy ezen a napon is bemenjenek „dolgozni” a zsidó újév ünneplése helyett. Viszlát tehát később a Capitol Hill megszállt területein. Salom Usrael. 2008. szeptember 30. Rós Hásáná 5769. A CNN tévécsatornán a zsidó Larry King műsorában két fajtárs közgazdász, Ben Stein és Paul Krugman vitatja meg a bankmentő terv elvetésének lehetséges következményeit, miközben goj nézőközönségük bambán mered a tévéképernyőkre. 2008. október 3. Az amerikai kongresszus megszavazza a bankmentő tervet, miután a kormányzat és különböző lobbik részéről rendkívül erős nyomásnak vetették alá tagjait (a hadiállapot bevezetésével való fenyegetőzés, a Goldman Sachs szavazatvásárlása stb.). 2008. október 11. Ma kiderült, hogy 1997-ben, vagyis több mint tíz évvel a válság kirobbanása előtt a határidős és opciós tőzsdei ügyletek felügyeletével megbízott szövetségi ügynökség (CFTC) vezetője figyelmeztette a kongresszust a pénzpiac anarchiájából eredő veszélyekre. Ahelyett azonban, hogy figyelembe vették volna a szavait, Alan Greenspan, Rubin pénzügyminiszter és Summers pénzügyminiszter-helyettes együttes erővel letorkollták, és Arthur Levitt, a tőzsdefelügyelet (SEC) főnöke is őket támogatta.

Együttes fellépésük hatására a kongresszus befagyasztotta a CFTC szabályozási jogosítványát. Egészen véletlenül a „négyek bandája” echte kóser társaság volt. Megesik az ilyesmi.

(„The Woman Who Could Have Prevented This Financial Mess Was Silenced by Greenspan, Rubin and Summers”, TheNation.com, 2008. 10. 11.)

Pénz néhány zsidó kezében 2008. október 16. Brüsszelben tetőfokára hág a demagógia. Úgy tűnik, az EU technokratái az adóparadicsomokon akarják elverni a port, megfelelő bűnbaknak tartva őket a válságért, amelyhez pedig speciel nem sok közülük van. A nagytőke számára az egész világ egy paradicsom, kezdve a londoni Cityvel. Szóba kerül a Nemzetközi Valutaalap (IMF) megreformálása is egyetemes felügyelő szerephez való juttatása érdekében, hogy az intézmény élén trónoló Dominique Strauss-Kahn és fajtársai még jobban uralhassák a világot, különösen azokat az országokat, amelyek megpróbálnak szembe szállni az új világgal. 2008. október 27. Tovább esik az euró árfolyama a dollárral szemben (júliusban 1 euró még 1,6 dollárt ért, most már csak 1,25-öt) anélkül, hogy a „szakértők” bármiféle meggyőző magyarázattal szolgálnának a jelenségre. Ha valóban értenék, hogy mi történik ma, akkor lenne valami halvány elképzelésük arról is, hogy mi fog történni holnap, és nem abból kellene megélniük, hogy tanácsokat osztogatnak másoknak. A legjobb próféciaik egyébként azok, amelyeket utólag fogalmaznak meg – lásd a Bibliát. Az mindenesetre nyilvánvaló, hogy az USA legnagyobb hitelezői (Kínával az élükön) még mindig nem tesznek semmit, hogy megszabaduljanak dollárban nyilvántartott követeléseiktől. 2008. október 30. A bankszektorban továbbra sincs pánikhangulat, sőt minden a legnagyobb rendben, legalábbis a felső vezetőknek kiosztogatott karácsonyi prémiumok alapján, akik több pénzt markolnak fel, mint valaha. A Goldman Sachs 443 felső vezetője fejenként több mint 3 millió fontnyi bónuszt tehet a karácsonyfa (vagy inkább a menóra) alá. De még a Lehman Brothers egykori alkalmazottai is tetemes fizetéseket kaphatnak: a csődbe ment Wall Street-i óriás mintegy tízezer fős stábja több mint 2,5 milliárd dolláron osztozkodhat. „Ugyanazok a bankárok, akik térdre küldték a világgazdaságot, úgy tűnik,

ugyanakkora jutalmakat kapnak, mint a fellendülés éve alatt.” („Goldman Sachs ready to hand out £7bn salary and bonus package... after its £6bn bail-out”, dailymail.co.uk, 2008. 10. 30.) A zsidókkal ráfázol – Isten szent zsidaja 2008. november 3. A Wall Street Journal szerint a kilenc legnagyobb amerikai bank által a vezetőik végkielégítésére és nyugdíjazására szánt összeg 2007 végén több mint 40 milliárd dollárt tett ki, ugyanezek a bankok 125 milliárdot kaptak közpénzből a Paulson-féle bankmentő csomag keretében. Más szóval az adófizetőktől elvett pénzösszeg egyharmada arra szolgált, hogy tovább növelje egy maréknyi Jew York-i milliárdos személyes vagyonát. 2008. november 10. Újabb 27 milliárd dolláros közsegély az AIG biztosító társaságnak a szeptemberi 85 milliárd és az októberi 38 milliárd után, vagyis összesen 150 milliárd. A művelet első számú haszonélvezője a cionista Maurice Greenberg, az AIG (alias American Israeli Gangsters) volt elnök-vezérigazgatója és egyik nagyrésztvényese. 2008. november 11. A pénzügyi válság kezd átalakulni gazdasági válsággá. A leginkább érintett iparág, különösen az USA-ban, az autógyártás. A General Motors a csőd szélén, és a Chryslernek sem megy sokkal jobban. Egyik nagybefektetőjük, a Cerberus CM nevű hedge fund állami támogatást próbál szerezni számukra a bankoknak juttatott bail-outhoz (feltőkésítés) hasonlóan. Steve Feinberg zsidó milliárdos, a Cerberus főnöke ugyanezzel a lendülettel meg akarja pumpolni az európai kormányokat is, amelyek attól tartanak, hogy a GM helyi leányvállalatai (főleg az Opel) is összeomlanak. 2008. november 14. A Michael Bloomberg zsidó milliárdos (Jew York polgármestere) tulajdonában lévő Bloomberg pénzügyi ügynökség nyilvánvalóan figyelemelterelő cézzel jogi eljárást indít a Fed élén álló öt Cion bölcse ellen. Eme botrányosan antiszemita (vagy öngyűlölő zsidó, ahogy tetszik) manőver látszólagos célja: rákényszeríteni Bernanket és „állandó jellegű tettestársait” (à la Rejtő Jenő), hogy fedjék fel a közvéleménynek, milyen (értéktelen) értékpapírokat kaptak „garanciaként” az amerikai bankoknak (élükön a Goldman Sachsszal) adott 1500 milliárd dolláros „kölcsönért” cserébe. Ez az orbitális összeg, amely nem tartalmazza az októberben jóváhagyott 700 (vagy 850) milliárd dolláros közsegélyt, jelentősen megterheli a Fed mérlegét, és magától értetődően az adófizetők hátán lesz elsikálva. A legjobb egészségügyi rendszer

amerikai! 700 milliárd a Wall Street fogaira 2008. november 25. A válság kezdete óta az amerikai kormány legalább 4000 milliárd dollárt fecsért el a többnyire zsidó spekulánsok megsegítésére. A Bloomberg szerint a valódi összeg ennek akár a duplája is lehet. 2008. december 8. A brit The Financial Times vezércikkében a cionista Gideon Rachman hangosan reklámozza azt, amit a City-beli és Wall Street-i cinkosai még csak suttogva követelnek: egy világkormány alakítását.

(„And now for a world government”, ft.com, 2008. 12. 08.)

Úgy tűnik, ez lenne az egyedüli módja annak, hogy véget vessenek a pénzügyi válságnak, az éghajlati válságnak („globális felmelegedés”) és a terrorizmus okozta válságnak – egy valódi és két álválság ugyanazoknak a gengsztereknek köszönhetően. 2008. december 11. Bernard Madoff zsidó pénzembert, a BMIS nevű hedge fund guruját, a New York-i Nasdaq tőzsde volt elnökét csalárd csóddal vádolják, miután bagatell 65 milliárd dollárt csalt ki hiszékeny intézményi és magánbefektetőktől egy piramisjáték segítségével. Az előző napon maga Madoff vallotta be cége vezetőinek, hogy „a biznisz alapjában véve egy óriási Ponzi-séma volt”

(„Former Nasdaq chairman charged with fraud”, CNN, 2008. 12. 11.).

A helyzetet kihasználva az FBI undorító antiszemita letartóztatják Madoffot, de szerencsére a bíró azonnal szabadlábra helyezi 10 millió dolláros óvadék ellenében (ez olyan, mintha valaki, akit 30 millió forint elsikkasztásával vádolnak, 6 ezer forint kifizetése után szabadulna). Madoffnak jó ügyvédjei vannak: Dan Horwitz és Ira Sorkin, közösségük ászai, akik bizonyára találnak majd enyhítő körülményeket számára. Jó pont lehet például, hogy ügyfelük bőkezű filantróp. Néhány nemes ügy, amelyre e jótét lélek mindig szívesen áldozott: „Lefékezni az asszimilációt és a vegyes házasságokat, amelyek a zsidó közösséget fenyegetik, lehetővé tenni az amerikai zsidó fiataloknak Izrael felfedezését, és javítani a zsidó nevelők rendelkezésére bocsátott eszközöket.” Madoff áldozatai között svájci, francia, holland, angol és spanyol bankok mellett amerikai magánszemélyek is vannak, főleg tehetős zsidók, akiket azonban a kormány (vagyis az adófizető) kártalanítani fog.

Végül is nem tehetnek róla. Hogyan is sejthették, hogy egy 12 százalékos haszonnal kecsegtető befektetésnek kockázatai is vannak? 2008. december 27. A General Motors pénzügyi fiáléja (GMAC) bankká alakul, hogy hozzáférjen a pénzintézetek számára fenntartott előnyökhöz. Autógyártóként meg kellett volna elégednie az iparnak hagyott „morzsákkal” (15 milliárd dollár a detroiti három nagynak). Ekkor még Ezra Merkin zsidó bankár, Feinberg üzlettársa, Madoff üzlet- és cinkostársa* a GMAC vezére, de rövidesen kénytelen lesz megválni a posztjától, mert az antiszemita amerikai pénzügyminisztérium ezt a feltételt szabta az állami segély folyósításához

(„The Monster Mensch”, New York Magazine, 2009. 02. 22.).

Több más közös befektetésük közt Madoff és Merkin birtokolja az izraeli Leumi bank tőkéjének nagy részét is, amely a nemzetközi cionista maffia piszkos pénzeinek kifelhérítésében jeleskedik

(„Report: Bank Leumi to pay NIS 1 billion fine to US over tax evasion suspicion”, The Jerusalem Post, 2014. 08. 06.; „Israel’s Bank Leumi Under Investigation After \$400 Million Settlement with USA”, jpupdates.com, 2015. 01. 14.).

Valószínű, hogy a Madoff által eltüntetett pénz egy része végül Tel-Avivban landolt. 2009. január 7.

Az USA-ban az autógyártás után a pornóipar is állami segítséget követel (5 milliárd dollárt). Teljesen véletlenül a szektor „iparosainak” nagy része zsidó*, nevezetesen Ron Braveman, John Bone, Wesley Emerson, Paul Fishbein, Mickey Fine alias Herbert Feinberg, Hank Weinstein, Lenny Friedlander, Bobby Hollander, Rubin Gottesman, Fred Hirsch és gyerekei, Paul „Norman” Apstein, Steve Orenstein, Jack Richmond, Theodore „Redstone” Rothstein, Reuben és David Sturman, Ron Sullivan, Jerome Tanner, Armand, Sam és Mitch Weston. Ötmilliárd ennyinek szétosztva, nem is olyan sok: alig 200 millió fejenként. Igazán túl szerények ... Egy kis pofátlanság, fiúk, egy kis hüce... (Még a végén a szerencsejáték-, a kábítószer- és a prostitúciós ipar is sorba áll az államot pumpolni, elvégre ezeket is a fajtársi hálózat ellenőrzi

nagyrészt.) A zsidók szerepe a pornóiparban *, „Vallástalan zsidók aránytalanul nagy szerepet játszottak (és továbbra is játszanak) az amerikai pornófilmiparban. A zsidók pornográfiában való részvételének hosszú története van az Egyesült Államokban, mivel a zsidók segítettek átalakítani egy marginális szubkultúrát az Americana elsődleges alkotórészévé. (...) Noha a zsidók csak két százalékát adják az amerikai népességnek, kiemelkednek a pornográfiában. Sok erotikadíler az 1890 és 1940 közötti könyvkereskedelemben német származású zsidó bevándorló volt. Jay A. Gertzman, a *Bookleggers and Smuthhounds: The trade in Erotica 1920-1940* c. könyv szerzője szerint »a zsidók kiemelkedő szerepet vittek a gallantiana (erotikus témájú fikció, disznó viccek és balladák), az avantgárd szexuális regények, szexponyvák és erkölcstelen anyagok terjesztésében«. A háború utáni időszakban Amerika leghírhedtebb pornográfusa Reuben Sturman volt, a »pornó Walt Disney-je«. Az amerikai igazságügyi minisztérium szerint a '70-es években Sturman ellenőrizte az országban keringő pornográfia nagy részét. (...) Ahogy mondták, Sturman nem egyszerűen ellenőrizte a pornóipart, ő maga volt az ipar. (...) Sturman jelenkori megtestesítője a 43 éves clevelandi Steven Hirsch, a »pornó Donald Trumpja«. (...) Ma Hirsch vezeti a Vivid Entertainment Group nevű céget, amelyet a pornóvilág Microsoftjának hívnak, ez a vezető pornófilmgyártó az USA-ban. A '70-es, '80-as években zsidók közül került ki a pornófilmek legtöbb férfi szereplője és sok női sztár is. (...) Seymour Butts alias Adam Glaser ... ma valószínűleg a leghíresebb zsidó pornómogul. Produkciós cége kb. 36 filmet készít évente, a többségét kevesebb mint 15 ezer dollárból, és mindegyik több mint tízszeres hasznot hoz. (...) A pornóbizniszhez az kell, amiből a zsidóknak sok van: hücepe. A korai zsidó pornográfusok marketingzsenik és ambiciózus vállalkozók voltak, akik keménységüknek, intelligenciájuknak és határtalan önbizalmuknak köszönhatték a sikerüket. (...) Az egyik névtelen bennfentes szerint, akit E. Michael Jones idézett a *Culture Wars* magazinban (2003. május), »a vezető férfi szereplők a '80-as években vallástalan zsidó neveltetésben részesültek, míg a nők római katolikus iskolákból jöttek«. Az átlagos pornóforgatókönyv a katolikus sikszevel való szexelés (schtupping) zsidó fantáziájának eredménye. (...) ... A pornóiparban való zsidó

részvétel az egész amerikai WASP (fehér, angolszász, protestáns) establishmentnek mutatott közismert kétujjas győzelmi jelnek tekinthető. Egyes pornószatórok frontharcosoknak tartották magukat a keresztény Amerika és a szekuláris humanizmus közötti spirituális harcban. (...) Al Goldstein, a Screw pornómagazin kiadója szerint »a zsidók egyetlen okból vannak a pornográfiában, mert azt gondoljuk, hogy Krisztus szopik. A katolicizmus szopik. Mi nem hiszünk az autoritarizmusban...« (lukeford.net). Így a pornográfia a keresztény kultúra meggyalázásának egyik módjává vált, és mivel behatol az amerikai mainstream szíve közepébe (és kétségtelenül ugyanaz a WASP fogyasztja), a felforgató jellege még támadóbbá válik. (...) Az Amerikába bevándorolt zsidók hagyományos forradalmi/radikális lendületének esete ez, amelyet inkább a szexuális, mint a balos politikában vezettek le. Ahogyan a zsidók éveken keresztül aránytalanul nagy számban képviseltették magukat a radikális mozgalmakban, ugyanígy aránytalanul felülreprezentáltak a pornóiparban. Amerikában a zsidók szexuális forradalmárok voltak. A szexuális felszabadítás anyagának nagy részét zsidók írták. Zsidók voltak a mozgalom élvonalában, amely egy liberálisabb szexuális felfogás elfogadására kényszerítette Amerikát. A '60-as évek szexuális forradalmának élcsapatában is zsidók voltak. Wilhelm Reich, Herbert Marcuse és Paul Goodman helyettesítette Marxot, Trockijt és Lenint kötelező forradalmi olvasmányként.” Mindezt nem egy fröcsögő antiszemita írja, hanem egy zsidó egy zsidó lapban. (Nathan Abrams, „Jews in the American porn industry”, Jewish Quarterly, 2004. tél, No.196) 2009. január 9. Az Egyesült Államokban Madoff arra használta „feltételes” szabadságát, hogy igyekezett lenyúlni 173 millió dollárt, az antiszemita ügyészség azonban rajtakapta. Szerencsére a bírák nem azok, és szabadlábban hagyják Shylockot. Az ügyel foglalkozó három bíró közül ketten fajtársai (Gorenstein és Katz), a harmadik pedig egy sábesz néger (Ellis), aki korábban támogatást kapott Madofftól, amikor még az egyik négerbarát lobbinál (NAACP) ügyködött. A lehető legjobb kezekben van tehát a sorsa. 2009. február 26. Az időközben „államosított” Royal Bank of Scotland 24 milliárd fontos veszteséget jelent, ráadásul 325 milliárdnyi toxikus követelést tart nyilván. A katasztrofális üzletmenet fő felelőse, Fred Goodwin korábbi CEO 8 millió

fontos lelépési összeget kapott távozásakor, élethosszig tartó évi 650 ezer fontos nyugdíjjal megspékelve. A banknál eltöltött 9 év után az 50 éves zsidó bankár hátralevő éveit az adófizetők pénzéből aranyozzák be. 2009. április 6. Kiderül, hogy a „rabbinak” becézett Ezra Merkin bankár 470 millió dolláros jutalékot kapott Madofftól, mert felhajtóként szolgált az évszázad csalásához. Merkin három hedge fund tulajdonosa és a világ leggazdagabb zsinagógájának (New York, Fifth Avenue) elnöke. 2009. június 19. Az Obama-kormány pénzügyi „reformot” hirdet, amely valójában teljes kapituláció a Wall Street előtt („Obama’s [Latest] Surrender to Wall Street”, counterpunch.org., 2009. 06. 22.). Borítékolható volt, hogy a cionista „tanácsadói” gyűrűjébe szorított sábesz mulatt elnök bedobja a törülközőt. A Fed mint a válság legfőbb felelőse pluszjogosítványokhoz jut az általa (is) rohasztott rendszer „ellenőrzéséhez”, de semmi sem történik az intézményesített csalás megakadályozására. 2009. június 30. Madoffot 150 év börtönre ítélik. Ha a számításaink helyesek, 2159-ben jön ki a sittről, 221 éves korában. Feltéve, hogy olyan sokáig él, mint biblikus ősei, Noé (950 évig) vagy Matuzsálem (969 évig), még bőven lesz ideje kiélvezni hátralévő életét. Mivel az eltüntetett 65 milliárdból alig 1 milliárd került elő, nem kell túlzottan aggódnia öreg napjai miatt. Komolyra fordítva a szót, nagyon valószínű, hogy nem fogja letölteni a büntetését. Legkésőbb néhány év múlva szabadon fogják engedni egészségügyi indokokkal vagy jó magaviselet ürügyén. Mindenesetre sokakat meglepett a szigorú ítélet, mert az amerikai igazságszolgáltatás általában nagyfokú elnézést szokott tanúsítani a fehérgalléros (és ráadásul zsidó) bűnözőkkel szemben. Igaz, hogy Madoff átlépett egy vörös vonalat, amikor nem korlátozta a csalást a szokásos (goj) klientúrára, és volt képe a mispóchebelijeit is átverni. Ezek után amerikai igazságszolgáltatás már nem tehetette az ügyet ad acta. A pert mindazonáltal kutya futtában lezavarták anélkül, hogy az ellenőrzéssel megbízott apparátus cinkosságát feszegették volna. Madoff sittre került, íme, a „bizonyíték”, hogy csak egy atipikus gikszerrel van szó, maga a rendszer viszont tökéletesen működik. Közben a Dél-afrikai Köztársaságban egy Madoff-klón a helyi botránykrónikák főszereplője: Barry Tannenbaum 15 milliárd randot tarhált össze magának egy piramisjátékon, majd angolosan Ausztráliába távozott. 2009.

december 1. Újabb piramisjáték Madoff-módra. Scott Rothstein floridai zsidó ügyvéd egymilliárd dollárt csalt ki főleg goj balekuktól. Aprópénz a New York-i Shylock 65 milliárdjához képest. Három hónappal korábban egy független újságíró nyomozni merészelt a Rothstein által helyi politikusoknak adott borraivalók ügyében, aki erre megfenyegette: „Zsidó bosszúálló vagyok, tönkre fogom tenni...” Akkoriban még semmit sem sejtettek a „jewish avenger” pénzügyi stiklijeiről. 2009. december 13. Nem okoz túlzott meglepetést, amikor kiderül, hogy Obama Wall Street-i bennfentesekből álló gazdasági tanácsadó teamje (f)osztogatássá változtatta a bankmentő csomagot. És hogy ki irányította a „szakértők” csapatának toborzását? Nem más, mint az elnök közeli barátja és választási kampányának egyik legfőbb szponzora, Michael Froman, a Citigroup bankárja. Zsidó lévén magától értetődő módon hitsorsosát, Robert Rubint juttatva benne vezető szerephez, „ezt a védhetetlen főkapitalista demagógot, akinek egész karrierje azt bizonyítja, hogy a szabadpiaci meritokrácia csupán egy mítosz. Ugyanúgy, mint Alan Greenspan, a megdöbbenően inkompetens gazdasági jós, akit négy évtizeden át imádtak a politikusok, mert egykor Barbara Waltersszel* randevúzott, Rubin majdnem két évtizedig áhítattal töltötte el az amerikai politikai elitet, noha jóformán mindent elcseszett, amire valaha rátette a kezét”, írja Matt Taibbi.

(„Obama’s Big Sellout: The President has Packed His Economic Team with Wall Street Insiders”, Rolling Stone, 2009. 12. 13.)

Befolyásos zsidó televíziós személyiség és újságíró, a szintén zsidó S. J. Perelman humorista szerint „a szakma legkétszínűbb, legpimaszabb félkegyelműje”. 2009. december 21. David Tepper zsidó milliárdos hedge fundja 7 milliárd dolláros nyereséget „fialt” az év folyamán. Tepper elsősorban rendkívüli előrelátásának köszönheti sikerét, hiszen kiszagolta – elvetemült antiszemiták szerint nem volt neki nehéz, tekintettel az elnök közvetlen környezetében lévő fajtársaira –, hogy az amerikai kormány meg fogja menteni a bankrendszert az összeomlástól (ördöge volt!), és ezért bátran felvásárolta a Citigroup vagy a Bank of Amerika részvényeit, amikor azok (ideiglenesen) a mélyponton voltak. Rajta kívül persze mások is

meggazdagodtak ugyanígy, de a Wall Street Journal (ejtsd: Jewrnal) róla áradozik leginkább. A Time magazin viszont Ben Shalom Bernanket választja az év személyiségének, aki azt mondta, hogy a válság elkerüléséhez az is elég, ha helikopterről dollárokkal permetezik a Wall Streetet. 2010. április 17. A New York-i tőzsd felügyelet (SEC) polgári pert indít csalás miatt a Goldman Sachs ellen. Az ügy 2007 elejére nyúlik vissza, amikor John Paulson, egy hedge fund élén megbízta a GS-t, hogy találjon számára olyan balekokat, akik hajlandóak subprime-ot vásárolni. Noha a bank tisztában volt vele, hogy Paulson valójában az erre az alkalomra létrehozott jelzáloghitel-alapú kötvények (CDO-k) összeomlására spekulál, mégis beetette velük az ügyfeleit és zsebre vágta a zsíros jutalékot. A helyzetet kihasználva az AIG biztosító bejelenti, hogy szintén beperli a GS-t, mert kétmilliárd dolláros (az adófizetőknek továbbpasszolt) veszteséget okozott neki. Annak ismeretében, hogy e nagyszerű színielőadás mindhárom főszereplője Vörös-tengeri gyalogos, nem nehéz elképzelni a finálét. 2010. április 22. Obama bemutatja a Wall Street-i bankszterek megfélemezésére hivatott pénzügyi „reformtervét”. Valójában a szöveget Barney Frank, a képviselőház pénzügyi bizottsága cionista elnökének irányításával az elnöki csapat zsidó tanácsadóinak kezdeményezésére szerkesztették nyilvánvalóan porhintési céllal. Mondani sem kell, hogy ezt a kamureformot mindenki támogatta, akinek csak szava van a Jew York-i pénzarisztokráciában. Az egyik magánegyetemen lezajlott bemutatásakor a díszhelyeken Lloyd Blankfein és Gary Cohn (Goldman Sachs), Jamie Dimon és Barry Zubrow (JP Morgan), Tom Nides (Morgan Stanley) és Bob Greifeld (Nasdaq) trónolt. Ahogyan az egyik fajtársi újságíró megjegyezte, egy bármicvón érezhették magukat. A „reform” alkalmazásának felügyeletével megbízott „felelősöket” a pénzügyminisztérium (Tim Geithner és Jewish teamje), a tőzsd felügyelet (Mary Shapiro, Arthur Levitt és Harvey Goldschmid), a betétbiztosító alap (Sheila Bair), a határidős és opciós tőzsdei ügyleteket ellenőrző ügynökség (Gary Gensler) és a Fed (Ben Shalom Bernanke és 100 százalékosan kóser igazgatósága) delegálta – egy újabb bármicvólista. Nem csoda, hogy tökéletesen elégedettek Obamával. Előtte egyetlen másik elnök sem volt ilyen hasznos számukra és ennyire odaadó irányukban, még Bush sem. Egymás közt csak a

„schwartz” (jiddisül: fekete) becenéven emlegetik. Vámpírtintahalak szipolyozzák a gojokat örökkévalóságig 2010. április 27. Lloyd Blankfein, a Goldman Sachs vezére egy szenátusi „vizsgálóbizottság” előtt arról a szerepről „tanúskodik”, amelyet a bankja játszott a subprime-csalásban. A bizottságot Carl Levin, Michigan állam zsidó szenátora elnököli. Ahogy Hollywoodban mondják: „A zsidó show-nak folytatódnia kell...” 2010. május 15. Jó hír Jew Yorkból: Lloyd Blankfein kéglit vett a Central Parknál 26 millió dollárért. Minden rendben tehát, még ha George Soros kissé szkeptikusnak is mutatkozik egy díszvacsorán a Columbia Egyetemen: „A nemzetközi pénzügyi rendszer a szétesés közben van, és semmi remény, hogy rövidesen megoldódik a válság. A jelenlegi megrázkódtatások rosszabbak, mint a '30-as évek Nagy Pangásának idején voltak, a helyzet hasonló a Szovjetunió bukásához.” Ő már csak tudja, hiszen maga is hasznot húzott az utóbbi 20-30 év minden válságából – ha éppen nem ő maga provokálta ki azokat. 2010. június 6. Bernard Madoff éli világát a börtönben, és úgy véli, hogy „végre szabad”

(„Bernie Madoff, Free at Last”, [New York Magazine, 2010. 06. 06.](#)).

Az észak-karolinai mintabörtönben, ahol nem kockáztat semmit (még akkor sem, ha lehajol a szappanért), a 65 milliárd dollárt eltapsoló szélhámos igazi „hősnek” számít, akit mindenki csodál a rabtársai közül. Bernie híres, de autogrammot nem ad akárkinek („mert még eladnák az eBayen”). Ezen a kellemes nyaralótelepen „raboskodik” Jonathan Pollard izraeli kém is, aki a '80-as években átadta a Moszadnak a Szovjetunióba telepített amerikai kémek listáját, amelyet Tel-Aviv kiszolgáltató Moszkvának a szovjet zsidók Izraelbe történő kivándorlásának megkönnyítéséért cserébe. Az eredmény: sorozatos kivégzések és letartóztatások meg a CIA legnagyobb vasfüggöny mögötti kémhálózatának felgöngyölítése. A zsidó lobbis állandó erőfeszítései ellenére Samu bácsi sokáig nem volt hajlandó szabadon engedni Pollardot (végül 2015 novemberében szabadult 30 év letöltése után), aki köszöni szépen, szintén jól van, és örül, hogy immár kedvére cseverészhet a Wall Street volt titánjával. Ez utóbbi egyébként, akit (a szintén zsidó, of course) Steve Fishman újságíró faggatott, nem mutat túl sok empátiát az áldozatai iránt. Konkrétan baszik rájuk, „fuck my victims”, mondja, „20 évig cipeltem őket, és most 150 évet

kell lehúznom”. Különösen pikírt David Kotzcal, a tőzsdefelügyelet (SEC) történetesen fajtársi főinspektorával szemben, aki szerinte egy nímánd, de Columbónak hiszi magát, holott halvány gőze sincs a dolgokról. „A trading szabályait nagyrészt én alkottam”, mondja álszerénység nélkül. Két évtizedes zavartalan bűnözői karrierje mindenesetre őt igazolja. 2010. június 26. A Russia Today angol nyelvű orosz hírcsatornának nyilatkozva Webster Tarpley amerikai oknyomozó újságíró bemutatja, hogy Obama pénzügyi kamureformja a Wall Street-i derivatíválobbi szédítő diadalával végződött: „Nem a semmiért pénzelte a Goldman Sachs Obamát... Az elnök a Wall Street-i bankárokat szolgálja... Van 24 ezermilliárd dollárunk a bankok számára különböző mentőtervek alatt, de lehetetlen 20 milliárdot találni a munkanélküliek és családjaik megsegítésére, akik mindent el fognak veszíteni...”

(„Obama’s Phony Financial Reform Bill a Stunning Triumph of the Wall Street Derivatives Lobby”).

2010. július 2. Dominique Strauss-Kahn legutóbbi aranyköpése: „A válság alkalmat teremt egy világpénz és egyetlen központi bank létrehozásának sürgetésére.” Az IMF Cion bölcsét bizonyára kedvenc jegyzőkönyvei inspirálják... 2010. december 10. A Madoff-cégek felszámolásával megbízott Irving Picard ügygondnok 19,6 milliárd dolláros kártérítést követel a bécsi Medici bank többségi részvényesétől, Sonja Kohntól. Hallatlan: ez a szégyentelen amerikai antiszemita képes rátámadni egy szegény (1948-ban született) holokauszt túlélő bankárnőre azzal az ürüggyel, hogy felhajtóként szolgált a Wall Street-i szélhámos számára, és cserébe megkapta a zsákmány egy részét. Rémes, hogy milyen mélyre süllyedt a világ... 2011. május 14. Nemzeti sokk Franciaországban: a következő évi elnökválasztás szocialista párti biztos befutóját, a helyi zsidó közösség reménységét, az IMF vezérigazgatóját, Dominique Strauss-Kahnt (vagy ahogyan a fajtársi médiában kedveskedve becézik, DSK-t) letartóztatják a New York-i JFK repülőtéren, és megvádolják „szexuális támadással, túszejtéssel és nemi erőszak kísérletével”. DSK éppen szökésben volt Franciaország felé nem sokkal azután, hogy a manhattani Sofitel szállóban orális szexre kényszerített egy néger szobalányt. A korábbi nőügyeiről elhíresült

multimilliomos cionista* megköveteli, hogy a szobalányok éjjel-nappal a rendelkezésére álljanak (vagy inkább feküdjenek), ha pedig nem hajlandók kielégíteni, akkor nem habozik erőszakot alkalmazni. Amikor valaki egész országokat erőszakol meg, akkor joga van a nők megerőszakolásához is. Közülük az egyik antiszemita mégis elment panaszkodni a rendőrségre, amely képes volt letartóztatni. Hihetetlen! Mintha csak a történelem „legsötétebb korszaka” köszönne vissza...

*2004-ben a France-Inter rádióknak nyilatkozva kijelenti: „Úgy vélem, hogy a diaszpóra és Franciaország minden zsidójának segítenie kell Izraelt. Egyébként ezért fontos, hogy a zsidók vezető posztokat foglaljanak el a politikában. Összességében a funkcióimban és a mindennapi életemben, az összes tettemen keresztül igyekszem hozzátenni szerény kövemet Izrael építéséhez.” Segítség, erőszak! 2011. május 19.

DSK kénytelen megválni posztjától, a folyamatosság azonban biztosított: helyettese, John Lipsky lép (ideiglenesen) a helyébe. Csak annyi változott, hogy egy Neuillyben született szefárd zsidót egy Iowában született, askenázi zsidóval helyettesítenek. A szobalányok (talán) kevésbé lesznek veszélyben, az államokról azonban nem mondható el ugyanez. 2011. június 28. DSK helyére Christine Lagarde korábbi francia gazdasági miniszter lép, aki goj lévén mindent elkövet, hogy ledolgozza ezt a hátrányát. „A kérdés nagyon gyorsan felmerül Jeruzsálemben: Christine Lagarde Izrael-párti? Vajon »fogékony« lesz majd az ország érzékenységeire? Valójában a válasz egyszerű: IGEN”, írja a francia-izraeli kereskedelmi kamara honlapja. Az IMF új vezetője ugyanis már 19 évesen a zsidó William Cohen kongresszusi képviselőnek, Clinton későbbi hadügyminiszterének volt a parlamenti asszisztense, majd 25 éven át a Baker & McKenzie ügyvédi iroda alkalmazottja, amely eléggé „kvalifikált” ahhoz, hogy beleférjen a New York-i Jewish Guide-ba. Így könnyedén megkapta a posztjához szükséges kóser stemplit. 2011. augusztus 20. Mit csinálnak a Wall Street-i rablók, amikor nem rabolnak? Ünnepelnek. Miközben 200 millió amerikainak össze kell húznia a nadrágszíját, Leon David Black zsidó milliárdos hedge fund-guru és „filantróp” a 60. születésnapját ünnepli southamptoni birtokán olyan illusztris meghívottak körében, mint egykori főnöke, Michael Milken, akit junk bond-csalásért 10 év börtönre ítélték (de alig 22 hónapot ült le); Lloyd Blankfein, a Goldman Sachs

CEO-ja; Michael Bloomberg, New York milliárdos polgármestere; Charles Schumer, New York demokrata szenátora; Howard Stern médiaszemélyiség és Elton John, aki ugyan – az előbbiektől eltérően – nem tartozik a „kiválasztottak” közé, de ez két jó okból megbocsátható neki: 1) csodálja és támogatja Izraelt; 2) pederasztaként egy másik pederasztá házastársa. Egyébként Sir Elton 90 perces magánkoncertet adott a 200 fős exkluzív közönségnek – bagatell egymillió dollárért.

(„Billionaire throws party on Long Island – other billionaires [and hangers-on] attend”, [wsw.org](http://www.wsw.org), 2011. 08. 20.)

2011. október 11. New Yorkban és más amerikai városokban az utóbbi időben egy tiltakozó mozgalom bontakozott ki, kezdetben spontán, majd nagyon hamar rátelepedtek a szokásos manipulátorok, mint például George Soros. Noha az Occupy Wall Street mozgalom hiteles tiltakozókat is vonz, akiket Bloomberg polgármester rendszeresen meggumibotoztat és bekasztliztat, a résztvevők nagy része totál konformista és készségesen engedelmeskedik a show-biznisz diverzáns akcióinak. A Wall Street túlzásai elleni New York-i kampány egyre groteszkebb. A rászédett gojok esetleges felháborodásától tartva Roseanne Barr színésznő arra akarja kényszeríteni a banksztereket, hogy adják vissza, amit elloptak, ugyanakkor megengedve nekik, hogy megtartsanak egy 100 millió dolláros „vitális minimumot”. Aki viszont nem engedelmeskedne ennek a statáriális intézkedésnek, azt átnevelő táborba küldené vagy lefejeztetné. („Roseanne Barr: "Guilty" Wall Street Bankers Should Be Sent to Reeducation Camp or Beheaded”, Fox News, 2011. 10. 03.) Nem tudni, vajon a Goldman Sachsnál hogyan reagáltak erre a határozottan antiszemita követelésre, de mivel Barr is zsidó, valószínűleg nem izgatták magukat túlzottan miatta, és nem vetették be a Rágalmazásellenes Ligát (ADL), az FBI-t és a Moszadot. Folytassuk a bankolást... 2013. június 5. Minősíthetetlen antiszemita uszítás Írországban: az Anglo-Irish Bank új székháztorzójára ismeretlenek antiszemita graffitiket mázoltak, úgymint „zsidó pénzügyi terrorizmus” és „cionista globális pénzügyi terrorizmus”. Ráadásul pedig öt emeletnyi méretű gigászi betűkkel „a cionisták globális pénzügyi holokausztot mesterkedtek” feliratot, az erre a szóra bejelentett copyright durva megsértéseként. Az antiszemita ír graffitisek a Fed szócsonkot is egy Dávid-csillaggal

ékesítették, nyilván arra célozva, hogy öttagú igazgatóságának mind az öt tagja „kiválasztott”. Ami a Dublinban ugyancsak „megtisztelt” JP Morgant illeti, a CEO-ja, Jamie Dimon ugyan „görögnek” mondja magát (mint a „magyar” származásának titulált Nicolas Sarkozy mütterje), de a felesége zsidó, és egy rabbi adta őket össze. A graffitisek börtönt kockáztatnak, az általuk leleplezett bankszterek nem kockáztatnak semmit, éppen ellenkezőleg: ők hozzák a törvényeket, és ők vezetik (félre) a világot.

2013. október 9. Ahogyan az USA-ban szokás, amikor két hírt közölnek a publikummal, a rosszal kezdik. Íme: Ben Shalom Bernanke elhagyja a Fed vezetését nyolc éves lojális szolgálat után. A jó hír: Janet Yellen fog a helyébe lépni. Első alkalommal azóta, hogy száraz lábbal átkeltek a Vörös-tengeren, nem egy zsidó fogja irányítani ezt az intézményt, hanem egy ... zsidó nő. Így mindjárt más. „Change we need” (változásra van szükségünk), ahogy a fehér házi sábesz mulatt mondaná... Janet Yellen Brooklynban született, New York legzsidóbb negyedében. Férje, George Akerlof közgazdász, a 2001-es közgazdasági Nobel-díj nyertese ugyancsak a „választott nép” gyermeke – ez elengedhetetlen feltétel a díj megszerzéséhez éppúgy, mint ahhoz, hogy valaki a Fed élére kerüljön. Ostoba gojok! Hagyják, hogy kamattal terheljük meg a saját pénzüket! 2013. december 31. Martin Scorsese új filmje, A Wall Street farkasa apropóján őszinteségi roham keríti hatalmába egy Los Angeles-i zsidó lap főszerkesztőjét. „Ez a film undorító, pornográf és lélekromboló.... A főhőse Jordan Belfort, a '90-es évek egyik visszataszító csalója, akit a rendező igyekszik vonzóvá tenni, de „Scorsese nem mutatja meg, hogy milyen hatásuk volt Belfort bűncselekményeinek az áldozataira... nem foglalkozott azzal a ténnyel, hogy Jordan Belfort zsidó... Az angolos külsejével és a franciás nevével egyszerűen csak egy amerikai. Megértem: ha mást tett volna, akkor antiszemita karikatúra bűzét adhatta volna a filmnek. Scorsese sokkal biztosabbnak érzi az erőszakos gengszterei olaszságát ábrázolni, mint a kapzsi szélhámosai zsidóságát. De csak így, egymás közt, beszélünk a zsidó Belfortról. A filmben sohasem értjük igazán, hogy valaki, aki ilyen tehetséges, hogyan lehet ennyire erkölcstelen. Az emlékirataiban azonban, amelyen a film alapul, bármikor utal a zsidó gyökereire, a diagnózis nyilvánvalóbbá válik. (...)

A Belfortok és Madoffok természetellenes mutációk, vagy olyan magatartások

elkerülhetetlen kinövésai, amelyek a közösségeinkben gyökereznek? Közösségként nem szeretünk beszélni pénzről és gazdagságról, és arról, hogy miként lehet megszerezni és elkölteni azt. Megtörténik egy Madoff-ügy – egy olyan bűncselekmény, amely emberek, üzletek, jótékonyági intézmények ezreit teszi tönkre, sokakat közülük a zsidó közösség szívében – és mi alig beszélünk róla. (...) Meg vagyunk áldva, hogy a zsidó hatalom és gazdagság páratlan idején élünk, és ez nyugtalanító tesz minket, inkább mindenről beszélünk, ezt kivéve. Egy olyan gazdasági és politikai struktúrából húzunk hasznot, amely egyre kevésbé igazságos. Példátlan gazdagságot élvezünk, miközben milliók harcolnak létminimumon, éhséggel, munkanélküliséggel, hajléktalansággal szembeesve. Rabbijainkhoz és intézményeinkhez fordulunk vezetésért, de közülük túl sokan félnek attól, hogy felbosszantják a gazdag adományozókat, akiktől függenek. Így inkább Izraelről beszélünk, és közösségeink a következő Madoff, a következő Belfort tényésztelepeivé válnak. Ez nem egy film. Ez szégyen.”

(Rob Eshman, „The Wolf” and the Jewish problem”, jewishjournal.com, 2013. 12. 31.)

2014. január 10. Az izraeli Stanley Fischert, az Izraeli Bank volt kormányzóját, a Bilderberg-csoport és a Külkapcsolatok Tanácsának (CFR) tagját kinevezik az „amerikai” Fed elnökhelyettesévé Janet Yellen szekundánsaként. Mazel Tov! 2014. január 18. A Wall Street zsidó farkasa egy kanadai anticionista zsidónál is kiveri a biztosítékot. „A Martin Scorsese rendezte film arról szól, hogy a zsidók kirabolják a gojokat, és kokainnal és prostituáltakkal dőzsölnek. De ezt nem tudjuk meg belőle, mert a főszereplő egy goj, akit Leonardo DiCaprio játszik, ő jobb a film sátáni értékeinek terjesztéséhez. Éppen úgy, ahogy sok zsidó nevet változtatott, Hollywood elferdítette az etnikumot. Például a Chicagóban a Richard Gere által játszott zsidó ügyvéd az ír "Billy Flynn". A hazugságyárosban a homoszexuális zsidó plagizátort tiszta gojnak ábrázolták, jobb a gojok meggyőzéséhez, hogy a zsidó-buzi viselkedés az ő viselkedésük. Az Aljas utcákban Martin Scorsese az utcai bűnözőket kifehéríti, noha a való életben feketék. A történelem során az antiszemitizmus jogos volt, mert a zsidók felforgatták a keresztény társadalmakat és aláásták a keresztény értékeket... A

Wall Street farkasa egy zsidó börzesvindler, Jordan Belfort története, aki hamis kötvényeket adott el milliókért az ügyfeleinek. Végül tönkre ment a drogok miatt, elvált és 22 hónapot börtönben töltött. Még mindig nem kártalanította az áldozatait. A film ünnepli a csalást, a szemléletes szexet és a droghasználatot, beleértve a homoszexuális maszturbálást és a kokainszipantást prostituáltak fenekéről. A "fuck" szót 569-szer használják. Ragyogó kritikákat kapott, és öt Oscar-nevezést. Jellemző módon a film karácsony napján kezdődik. A valódi történetet nem mondja el. Belfort és zsidó kollégái miért nem érznek lelkiismeret-furdalást, ha elveszik az emberektől életük megtakarításait? Mert gojokról van szó!” („The Jew of Wall Street”, henrymankow.com, 2014. 01. 18.) 2014-től kezdve teljesen követhetlenné váltak a pénzügyi folyamatok: ez már a totális káosz korszaka, amelyben a reálgazdaság antiszemita Titanicja megállíthatatlanul sodródik a zsidók uralta uzsora jéghegye felé. Ami pedig az amerikai gazdaság jelenlegi valós állapotát illeti, a trumpista porhintés ne tévesszen meg senkit. Következzenek inkább a szikár tények. Az amerikai államadósság magasabb, mint valaha (23 ezermilliárd dollár). Az amerikai vállalatok adóssága dettó (6 ezermilliárd). Az amerikai fogyasztók adóssága dettó (71 ezermilliárd). Az amerikai állam függő fizetési kötelezettségei dettó (280-360 ezermilliárd). A világ adóssága dettó (177 ezermilliárd). A hitelek kamatainak fizetésére is képtelen, ún. zombi vállalkozások száma ugyancsak magasabb, mint valaha. A kötvénypiaci trend megfordult (ez a recesszió/depresszió legjobb indikátora). A részvénypiac egy óriási buborék. Az ingatlanpiac dettó. Az autópiacon dettó. Gyakorlatilag minden buborék. (ld. Google: „the everything bubble”) Tavaly következett be a történelem öt legnagyobb egyetlen napi tőzsdei árfolyamesése. Tavaly a Fed már kétszer csökkentette a kamatlábakat, és áprilisban ismét erre készül. A kisvállalkozások alkalmazotti állománya 9 éves mélypontra süllyedt. Tavaly rekordszámú kiskereskedés ment csődbe. A házeladások száma mélyponton, a személygépkocsi- és kamioneladásoké dettó. Az áruszállítások országon belüli volumene dettó. A kamatlábakat mesterségesen szuperalacsonyan tartják a fogyasztás és eladósodás bátorítása végett. Az alacsony kamatlábak következtében nőtt az eladósodás, de nem történt valódi gazdaságnövekedés. A vállalatok nem akarják

felfogni, hogy jelenleg is ugyanazokkal a problémákkal szembesülnek, mint 2008-ban (alacsony jövedelmezőség + eladósodás), tehát felvásárolták a saját részvényeiket, hogy vonzóbbá tegyék magukat (még tovább növelve az eladósodottságukat). Ugyanez a helyzet a bankokkal, azzal a különbséggel, hogy a tőzsdéken játszanak, és kockázatos alacsony kamatozású hiteleket adnak a saját tőkéjüket jóval meghaladó mértékben (ld. fractional reserve banking), így aztán adott esetben bármikor „lenyúlhatják” a lakossági számlákon levő megtakarításokat (ld. bail-in). Az amerikaiak 60 százaléka „vagyonilag szegényekben” (asset poverty) él, minden negyedik a hitelkártyájával fedezi a lakhatási és étkezési költségeit, minden nyolcadik ételjegyen tengődik. Mami, épp most veszi el a kajapénzünket! – Legyél hazafi, goj! Valakinek fizetnie kell 10 milliárdot Izraelnek. Az amerikaiak változatlanul házakat vásárolnak alacsony kamatlábú hitelekből, még ha nem is tudják fizetni azokat (ismét csak ingatlanpiaci buborékot kreálva). Az amerikai diákok változatlanul diákhitelből fedezik a tanulmányi költségeiket, amelyeket ismét csak nem tudnak visszafizetni. Több amerikai dollár van forgalomban, mint valaha, az amerikai fogyasztók azonban nem érzik a hiperinflációt, mert a dollárfölösleg külföldi bankokban landol. Ha ezek az országok úgy döntenek, hogy nem akarnak több amerikai dollárt, akkor Venezuela fiskális szempontból konzervatívnak fog tűnni az Egyesült Államokhoz képest. Ha elengedik a diákhitelből származó adósságot, az amerikai gazdaság összeomlik. Ha felemelik a kamatlábakat, szintén összeomlik (tavaly év végén kétszer is megpróbálkoztak kamatemeléssel, és csak napok választottak el az összeomlástól). Más országok gazdaságai is a szakadék szélén táncolnak. A Deutsche Bank fizetéseképtelen, és ha bedől, magával rántja a többi is, mert üzletileg szorosan egymáshoz kapcsolódnak. Kína, „a világ műhelye” és az USA legnagyobb kereskedelmi partnere recesszióba került, amely kisugározhat az USA-ra és az ún. emelkedő piacokra is. Ez utóbbiak közül több már most is recesszióban van (Argentína, Dél-afrikai Köztársaság, Törökország). A pénzügyi szakértők több mint a fele szerint az idén valószínűleg általános recesszióra lehet számítani, a kétharmaduk szerint jövőre biztosan. A boomerek (az ötvenes korosztály tagjai) többet vesznek ki a gazdaságból, mint amennyit beletesznek. Legkésőbb egy évtizeden belül a

társadalombiztosítási rendszer fizetéseképtelenné válik. Nem is beszélve az egyre hangosabban ketyegő nyugdíjbombáról. Tízmilliók fognak nyugdíjba vonulni a munkahelyeik által megígért (de megtermelni elmulasztott) tetemes végkielégítések hiú reményében. Ennek és a szociális ellátórendszeren élőködő, munka- és adófizetésre képtelen színes bőrű bevándorlók importjának a kombinációja törvényszerűen az amerikai gazdaság fizetéseképtelenségéhez és összeomlásához fog vezetni. Annál is inkább, mert az amerikai kormány semmit sem tanult 2008-ból, és továbbra is az olcsó pénz drogját fecskendezi a gazdaságba. Az amerikai dollár egy „fiat pénz” (vagyis értéktelen pénz), és csak azért van értéke, mert értéket tulajdonítunk neki, elsősorban a nemzetközi olajkereskedelem elfoglalt (bitorolt), de újabban Kína, Oroszország és Irán által egyre inkább fenyegetett pozíciójának köszönhetően. A bankszterek konfettit nyomatnak ritka levegőből, elnevezik pénznek, és utána uzsorával terhelve kikölcsozlik a rabszolgáiknak. Minden pénznem adósság az élőködő bankszterek felé! Csak az arany és az ezüst igazi pénz. Utasítsd el a bankszterek konfettipénznemét! A világ országai ezért kötődnek az amerikai dollárhoz, és ha összeomlik, akkor a világgazdaságot is magával rántja. A legtöbb ország a jelek szerint éppen ezt várja. Sokak szerint az amerikai dollár összeomlását az államadósságok eltörlésére fogják felhasználni „újraindításként”. A központi bankok aranyat és ezüstöt vásároltak, és mesterségesen alacsonyan tartják az árakat jövőben esedékes szerződésekkel („papír arany”). A JP Morgan bankház a világtörténelem legnagyobb mennyiségű ezüsttartalékán csücsül, több alkalmazottját találták bűnösnek az arany és ezüst árának manipulálásában. A „fiat” pénznemek átlagos élettartama 40 év. Az aranystandardot (amikor egy ország valutájának az értéke megegyezik az arany rögzített mennyiségével) az USA 1971-ben szüntette meg. Általában 7-8 évenként recesszió következik be. Jelenleg már 11 éve tart a gazdasági „fellendülés”, amely valójában csak egy buborék. Minél nagyobbra dagad, annál nagyobbat fog durranni. Jó lesz felkészülni rá.

Epilógus: 2018 februárja óta Jerome Powell személyében – a változatosság kedvéért – egy sábesz goj áll a Fed élén, akit az amerikai történelem legcionistább elnöke, Trump nevezett ki posztjára. Nyilvánvalóan abból a meggondolásból, hogy a „nagy

bumm” bekövetkeztekor legyen egy balek, aki elviszi a balhét. Nehogy a dühös gojoknak véletlenül eszükbe jusson a zsidókat hibáztatni a történekekért. Ügyes.

06#

A fekália szerepe a zsidó kollektív tudatban

<https://kuruc.info/r/9/208673/>

A Kuruc.info szerkesztői, szerzői, olvasói és kommentelői között természetesen lehetnek és vannak is nézeteltérések egyes kérdések megítélése terén. Az viszont szerintem kétségtelen, hogy ha egy belső felmérés keretében arról kérdeznének minket, hogy kit tartunk a jelenlegi magyarországi közélet legundorítóbb, legelviselhetetlenebb és egyben legröhejesebb pojácájának, akkor – a titulus megszerzése iránti öldöklő tülekedés ellenére – mondhatni közfelkiáltással, Köves Slomóra esne a választásunk. Még talán Niedermüller Pétert is megelőzve, esetleg vele holtversenyben.

Ábrahám Barnabás a maga „gentlemanlike” módján futólag már utalást tett Köves egyik legutóbbi röffenésére, teljes joggal érezve magát találva általa. Szerintem az eset megérdemel egy részletesebb, fajhigiéniai igényű elemzést, mindenekelőtt népességgenetikai-elmekórtani szempontok alapján. Mi indokolja ezt? Pusztán az, hogy ez a négylúdtalpas judeopithecus, ez a megtestesült antiszemita karikatúra, ez a műkedvelő Torquemada-imitátor egy Magyarországon alig párszáz mikroszekta kápójaként – amelyet a gojüldözésre szakosodott alcsekájával (TEV) együtt a NER évente milliárdokkal tömköd a zsidók és a keresztények hitbéli egyesülésére hivatkozva – feljogosítva érzi magát arra, hogy totális szellemi terrort gyakoroljon közéletünk teljes spektruma fölött, időről időre virtuális fekáliát ömlesztve az ázesz pónemén lévő anusából mindenre és mindenkire, aki és ami nem tetszik neki. A becsületnapi emléktúra kapcsán például így: „... attól még, hogy a baloldal valóban lyukat ütött a szélsőjobbot körülvevő karantén – mindig is gyenge alapzatú – falán,

nem lenne szabad a lyukon kiáradó fekáliát a jobboldalnak saját holdudvarába beengednie.”

(Tartsuk távol a fekáliát!, neokohn.hu, 2020. 02. 13.)

Igen, nem tévedés: szó sincs félreértésről. Jól olvasták. A szokásos zsidó paranoiát („náciveszély”), pofátlanságot (zsidóul hücpét: „betiltani”) és perverzítást (szkatofiliát) ötvöző szellemi okádékában Köves a magyar szélsőjobbot, annak jelenlegi pártképviselőt (a Mi Hazánkat nevesítve), valamint a követőit és a szimpatizánsait egyetemlegesen fekáliának titulálja! Szép?

Tudjuk persze, hogy mindenki csak azt nyújthatja, mi lényege. A stílus pedig maga az ember. Köves sem kivétel eme klasszikus szentenciák érvénye alól. Nála és az egész mispóchéjénél a fekáliás fixáció valójában örökletes fajtajegy, egyfajta genetikai defektus ugyanúgy, mint a neuraszténiára és hisztériára való hajlam vagy a Tay–Sachs-szindróma. Nemigen létezik ugyanis még egy nép/faj a Földön, amely ilyen beható, ennyire szenvedélyes, szó szerint beteges érdeklődést tanúsítana a legkülönbözőbb halmazállapotú emberi és állati végtermékek, illetve az ürítésükkel kapcsolatos fiziológiai folyamatok és pszichológiai jelenségek iránt, mint a világcsavargó potyalesők, ráadásul mániákus állandósággal, történelmi emlékezetük kezdeteitől egészen napjainkig. Maga a bibliájuk (Tanakh), amelyet a keresztények Ószövetségként ismernek, többször is demonstrálja ezt a koprofil, sőt koprofág aberráltságot. Ami az utóbbit illeti, egyszer például Jahve büntetésül olyan kenyér evésére kényszeríti a „kedvenceit”, amelyet rituálisan (és szó szerint is) tisztátalan módon sütöttek, konkrétan „emberi ganéj” lángján vagy hamujában. Arra az ellenvetésükre pedig, hogy ez ellenkezik az általa korábban megszabott étkezési törvényekkel, egyszerűen azt a válaszolja, hogy azok, akik rituálisan tisztán élték egész életüket, „emberi tőzeg” helyett „marhaganéjt” is használhatnak a kenyérsütéshez ([Ezékiel 4,12 és 15](#)). Az Ószövetség – szó szerint sz@revő, mert nyilván a személyes élményeiket megörökítő – szerzői máshol is említenek olyan férfiakat, akik „kőfalon ülnek”, a saját székletüket eszik és a saját vizeletüket isszák ([2 Királyok 18,27](#)), az oszladozó hullákat pedig előszeretettel hasonlítják trágyához vagy ganéhoz ([pl. 2 Királyok 9,37; Zsoltárok 83,11; Jeremiás 9,22](#)).

Ben Szira Ábécéjeként ismert az a népszerű kora középkori zsidó közmondásgyűjtemény, amely szintén tartalmaz számos utalást Jahve önkiválasztottjainak kedvenc vesszőparipáira: a maszturbálásra, a vérfertőzésre és a bélgázképződésre. A 17. századi ukrainai sajátságos steti-humor, a főleg esküvők és purim-bacchanáliák fékevesztett hangulatának biztosítására hivatott ún. badkhn ugyanezt a groteszk, perverz és szkatologikus (vagyis ürülékmániás) megszállottságot mutatja. Mielőtt továbbmennénk, minden bizonnyal nyitott kapukat döngetek azzal, ha itt és most tisztába teszem, hogy normális ember a fiziológiai szükségleteit nem tekinti sem társasági beszédtemának, sem humorforrásnak. A nyolcadik napon megcsónkítottak és orálisan kielégítettek (vö. mecica b'pe) azonban ebben is különböznek a normális emberektől, amint azt egyébként ők maguk is lépten-nyomon beismerik. Drasztikusabban fogalmazva azt is mondhatjuk, hogy abnormálisak. Zoom Egyikük, Uriel Heilman írja a fajtársi humorról elmélkedve, hogy „ha vécével kapcsolatos, annál jobb”, és állítását alátámasztandó Moshe Waldoks rabbit, a Zsidó humor nagykönyvének ([The Big Book of Jewish Humor, 1981](#)) társszerzőjét idézi, aki tehát a kérdés szakértőjeként deklarálja, hogy „egy zsidó számára a bélmozgás (igazi) eseménynek számít”.

([Better than pork, isn't it?, urielheilman.com, 2006. 11. 19.](#))

Az egyik amerikai zsidó honlapon egy bizonyos Marjorie Ingall azt a fogas kérdést feszegeti, hogy vajon a kölykei miért tartják szórakoztatónak a kakit. Egyik mispóchebeli szaktársnőjére hivatkozik, aki szerint „amikor a zsidó kismamák összejönnek, szeretnek a kakiról cseverészni”. Ellágyulva a megható emléktől, Ingall azt is felidézi, hogy megboldogult apja a szellentést és a böfögést tartotta a világmindenség legmókásabb dolgainak.

([Butt of the Joke, tabletmag.com, 2010. 06. 07.](#))

„Sokat beszélünk a kakiról a családban. Azt gondolhatnák, hogy csak azért, mert kisgyerekek szülei vagyunk, és ez meghatározó része ennek a ténynek. De zsidók is vagyunk, tehát ez természetes számunkra. Így igaz. A zsidók nemcsak szeretnek beszélni a fekális szokásaikról, hanem ki is hangsúlyozzák azokat. Elég gyakran

kakilunk? Túl sokat? Még egy ima is létezik, az Aser Jacar, amelyben megköszönjük Istennek a testnyílásainkat, és kifejezzük hálánkat, hogy kinyílnak, amikor kell, és ami talán még fontosabb, zárva maradnak, amikor kell.” Ezt már egy Carla Naumburg nevű jenta írja ugyancsak egy fajtiszta portálon, és szömenése végén kijelenti, hogy zsidó anyaként saját felelősségének tartja a „szkatologikus humor finom hagyományának” megőrzését.

([A Jewish Take on Toilet Training, kveller.com](#)) Hozzá hasonlóan Tori Spelling, ez a B kategóriás hollywoodi rüfke is égető szükségét érezte annak, hogy hódolói tudomására hozza: ő bizony „a kaki és a szellentés szélsőséges fanatikusa, a kaki enyhén megszállott szerelmese”, és nem szégyelli ezt bevallani, mert szerinte „a szar mulatságos”! (Ha-ha-ha) Az egyik talkshaw vendégeként azt is elárulta, hogy amikor bepiál, akkor „szeret mindent lepisilni, különösen másokat”, és ezt „szuper viccesnek” találja.

([Tori Spelling Likes to Piss Everywhere When She Gets Drunk, jezebel.com, 2016. 02. 11.](#))

Tori Spelling, B kategóriás hollywoodi rüfke A felülmúlhatatlan vulgáritás két lábon járó mementójaként harknizó amerikai „humorista”, Sarah Silverman lényegében az egész karrierjét a különböző altesti funkcióira alapozta.

Sarah Silverman és karrierje akárcsak debella szakma- és törzsbelije Amy Schumer A zuhanyrózsa-fóbiások, különösen a nőnemű példányaik, nemcsak az emberi végterméket fetiszizálják, hanem az ürítésükre szolgáló szerveket is. A legkülönbözőbb szexuális perverziók, devianciák és fantáziálások sűrítményének számító A vagina monológok c. színdarabot is természetesen egy félzsidó nő írta. Az amerikai Eve Enslert egyébként 5-10 éves korában szexuálisan molesztálta zsidó apja. Köztudomásúlag a vérfertőzés és a pedofília az átlagosnál jóval gyakoribb a kozmopolita kleptokrácia köreiben, különösen az ortodox közegekben – de ez már egy másik történet. Mondani sem kell, hogy a filmekben és tévéműsorokban aztán teljesen szabad folyást engednek szkatologikus megszállottságuknak. Néha szó szerint is. Így például a Dude, This Sucks c. 2001-es MTV show-ban. Ennek az volt a csúcspontja, amikor két cserkészruhás (és még csak véletlenül sem kaftános-

pajeszos-kipás) fickó megjelent a színpadon, hátat fordított a kamerának és a közönséget jelentő tinédzsereknek, majd letolta a nadrágját, előre hajolt, és tetőtől-talpig híg fekáliával spriccelte le az első sorban helyet foglaló gyanútlan tinilányokat. Láthatóan erős hashajtóval hozták magukat formába a fellépésük előtt.

(MTV Sued for Potty Prank, eonline.com, 2001. április 6.)

A birobidzsani földművesek, köztük az MTV és a CBS tévécsatornákat birtokló Sumner Redstone médiamogul számára az efféle gegek bizonyára önfelelt szórakozást nyújtanak. Nyilván nem jelent újdonságot, hogy Woody Allen és Sacha Baron Cohen filmszerepei az elfojtott szexuális perverziók és a különböző vécéfunkciók iránti neurotikus megszállottság állandó láttelelei. Ez utóbbi Borat figurája például nagyon viccesnek találja, amikor azzal sokkolja egy elegáns étterem növendégeit, hogy egy zacskó ürüléket tart az orruk alá.

Valószínűleg a filmtörténet egyik leggusztustalanabb jelenetével dicsekedhet a félzsidó Paul Feig által rendezett, a zsidó Judd Apatow által finanszírozott és a változatosság kedvéért két degenerált siksze (!) által írt Koszorúslányok (2011) <https://www.opensubtitles.org/hu/search/sublanguageid-hun/idmovie-67608> című amerikai „romantikus (?!) vígjáték”. Ebben a női szereplők egyszerre szenvednek heveny ételmérgezést. Ami ezután következik, az a mindent összefosó és lehányó nőstények gyomorforgató orgiája. Egyikük éppen teleokádja a vécét, amikor bejön egy másik, és lehányja az előbbi fejét, miközben egy visítózó hájpacal a mellettük levő mosdókagylóba spricceli az ürülékét. Ekkor a menyasszony kirohan a forgalmas utca közepére, és telekulázza az esküvői ruháját. Íme, a jenki és a bibsi humor kifinomult ötvözete (vagy korcs keveréke – ízlése válogatja).

Koszorúslányok - "amerikai" "romantikus" "vígjáték" William Luther Pierce, az amerikai szélsőjobboldali vagy (ottani elnevezéssel) fehér nacionalista szcéna egyik vezéralakja diákkorában kapott ízelítőt a középkorban kútmérgezéssel gyanúsítottak sajátos humorérzékéből. Az egyik tehetős dallasi külváros középiskolásaként feltűnt neki, hogy „tinef-jakhec” osztálytársai különösen vonzódnak a szkatologikus humorhoz, és majdnem mindegyik zsidó vice, így vagy úgy, ürülékkel kapcsolatos. Mindezt az egyik rádiós jegyzetében említi, hozzátéve: „A szkatológia iránti hajlam

általános zsidó jellegzetesség. Maguk a zsidók, beleértve a zsidó pszichológusokat, gyakran kommentálták ezt a zsidó jellemvonást, a kollektív zsidó történelmi tapasztalat körülményeivel magyarázva azt. Ez valóságos és nagyon észrevehető.”
([Shocking Differences, youtube.com, 2001. április](#))

Természetesen a pszichoanalízis talmudista áltudománya is tele van fekáliásan terhelt személyiségekkel. Maga Sigmund Freud, a kokós fősarlatán borderline megszállottságot tanúsított a mellékhelyiség-magatartás iránt, és az ún. pszichoszexuális fejlődési stádiumokról szóló extravagáns elméletének második fázisát „anális szakasznak” nyilvánította. Szerinte a kétéves életkor környékén a kellemes érzések a végbélen kezdenek összpontosulni, és a gyerekeket elbűvöli a saját ürülékük. Freud az emberi lélektant lényegében a bélmozgásokra vonatkozó különböző rögeszmékre, a szülők iránti vulgáris szexuális késztetésekre és az önuralommal kapcsolatos neurotikus aggodalmakra redukálta. Meg volt róla győződve, hogy saját tébolyodott elméje az egész emberiség lelkivilágát tükrözi, holott csak a mindenholonnan kiüldözöttek és mindenhová visszaszivárgók kóros pszichikumának volt a lenyomata. Freud nyomában fajtársi és sábeszgoj epigonjai a legvadabb kényszerképzeteikkel dílerkednek a tudomány égisze alatt. Az előbbi kategóriába tartozó Mortimer Ostow szerint például az antiszemitizmus nem más, mint a fiú gyermekkori bilire szoktatásának kényszerítő jellege miatt az erőszakos (kontrolláló) apjával szemben táplált gyűlöletének kivetítése az internacionalista uzsorásokra. Magától értetődően a holokausztológia is bővelkedik a szkatologikus referenciákban. Talán az egyik leggroteszkebb pihentagy-szülemény a magyarországi születésű „csodálatos módon megmenekült holokauszt-túlélő”® Irene Zisblatt nevéhez fűződik. Ő alakította a hírhedt „gyémántokat recikláló” (lenyelő-kinyomó-újralenyelő-újrakinyomó és így tovább két éven keresztül) krematórium-szőkevényt Steven Spielberg cionista agitpropminiszter Utolsó napok című (és magától értetődően Oscar-díjjal jutalmazott) horror-burleszkjében.

Egy másik „csodálatos módon megmenekült holokauszt-túlélő”®, a lengyelországi születésű Joseph Tenenbaum meséli: „Szívszaggató történeteket hallottam a birkenai latrinákról, arról, hogy a gyerekek órákon át rejtőzködtek az ocsmányságban az

elgázosítás elől menekülve, szerelmek szövődtek ezeken a helyeken, és párosodtak a szarban, az azonnali halál fenyegetése alatt, ha felfedezik őket; bizniszeltek és pletykálgodtak is ezekben a latrinákban. Aki a szenvedély hevében elvesztette az egyensúlyát, az belefulladásra volt kitéve!”

(In Search of a Lost People: The Old and the New Poland, 1948, 145. old.)

Az előbbi két történetet Perge Ottó bővebben is feltálalta már a honlap olvasóinak, ezért most megkímélem őket a részletek ismételt elviselésétől.

Érdekességként még csak annyit, hogy egy ismét csak „csodálatos módon megmenekült holokauszt-túlélő”[®], a görögországi születésű Shlomo Venezia a Zisblatt-féle agyém némileg módosított változatával házalt. Állítása szerint auschwitz-i deportálásuk során fivérével és kuzinjaival együtt aranyérméket nyeltek le, majd ürítettek ki, azon viccelődve egymás között, hogy „aranytojást” tojtak.

(Sonderkommando: Dans l'enfer des chambres à gaz, 2007, 48. old.)

Borzasztó is volt az élet „sonderkommandóként a gázkamrák poklában”, ahogyan a könyvét címezte, amelyben auschwitz-i sínylődésükről mesél Hány Jánost túlszárnyaló fantáziával. Még jó, hogy sajátos humorérzéküket a jelek szerint megőrizték. Nyilván ennek köszönhette túlélését az egész Venezia-pereputty. Tényleg kész csoda. A meghökkent külvilág többnyire az elmélet síkján, „kulturális” és „művészeti” produktumaik alapján vagy a velük fenntartott társadalmi érintkezés során szerezhettek tudomást a fáraók korabeli egyiptomiak arany- és ezüstjóságait meglovasítók (Kivonulás 12,35-36) mindenféle salaktermék iránti aberrált vonzalmáról. Esetenként azonban a gyakorlatban is ízelítőt kap belőle. Az izraeli hadsereg katonái a maguk részéről 2002-ben a Palesztin Kulturális Minisztériumnak a ciszjordániai El Bireh-ben lévő épületében adták ennek penetráns tanújelét. Annak ellenére ugyanis, hogy két illemhely is volt minden emeleten, módszeresen telepízkolták a kilencemeletes épület összes helyiségét, vagyis azokat, amelyekben csaknem egy hónapig dekkoltak. Nejlonzacskókba és virágcserepekbe végezték a nagydolgukat, ásványvizes palackokba a kisebbet, majd rekvizitumaikat gondosan elhelyezték az asztalokon, az asztalok alatt, az asztalfiókokban, a szekrényekben és máshol. Egyiküknek még a fénymásolóba is sikerült beletrafálnia.

(Someone Even Managed to Defecate Into the Photocopier, haaretz.com, 2002. 05. 06.)

Ugyanezt az attrakciójukat 2009-ben Gázában is megismételték. Eva Bartlett kanadai emberi jogi aktivista saját helyszíni benyomásai alapján mesélte: „Az izraeli hadsereg kreatív volt a rombolásban, pusztításban, bántalmazásban, kreatív abban, ahogyan beszartak a szobákban, és ahogyan elhelyezték a szarukat szekrényekben és nem várt helyeken”. Kivonulásuk után „ürülék maradt mindenhol, kivéve a vécéket, a palesztinok ruháit vécépapírnak használták”. Az Amnesty International helyszínre küldött tényfeltáró küldöttségének brit katonai szakértője szerint „a gázaiak otthonait kifosztották, megrongálták és meggyalázták. Az izraeli katonák nemcsak szemét- és ürülékhalmozatokat hagytak maguk után, hanem lőszert és más katonai felszerelést is. Ez nem az a viselkedés, amelyet egy profi hadseregtől elvárnánk...”

(Every family has a story, here are some of them, uruknet.info, 2009. 01. 30.)

Némi megnyugvást jelenthet az efféle neandervölgyi kulturális szokásokat nem igazán értékelő palesztinok számára, hogy a Tsahal katonái ezt egyáltalán nem rosszindulatból csinálják, vagy mert pikkelnek rájuk. Szó sincs róla. Egy a Ha'aretz birtokába került videofelvétel tanúsága szerint ugyanis időnként pusztán szórakozásból és számukra nyilván kellemes kikapcsolódásként egymás fejére szoktak üríteni, kiképzésük során pedig feletteseik arra kényszerítik az újoncokat, hogy átkússzanak a saját végtermékükön, majd ugyanabban a gúnyában szenderedjenek békés álomba a hálósákaikban.

(Une vidéo qui montre des soldats de Tsahal déféquer sur leur compagnon fait scandale, koide9enisrael.com, 2013. 05. 05.)

Ha már a témánál tartunk, van ennek az izraeli haderőre nézve egy minden eddiginél komikusabb aspektusa is. Széles körben elterjedt szóbeszéd szerint ugyanis a Tsahal vitéz harcosait gyakran elkapja a hasmars, amikor éppen nem kődobáló vagy parittyázó palesztin nebulókkal kerülnek szembe, hanem a Hamász vagy a Hezbollah vérszomjas terroristáival. Ennek a kétségtelenül demoralizáló inkontinenciának a látható és szagolható következményeit az izraeli hadvezetés állítólag oly módon igyekszik palástolni, hogy pelenkákkal is felszereli a katonáit, mégpedig a skótokat is

überelő spórolásból a mosható, tehát újrahasznosítható változatból.

(Tsaah se dote de 120 000 couches lavables adultes en technologie „Air Dry Layer”, alterinfo.net, 2014. 07. 21.; és Israel Jewish Soldiers wearing diapers so they stop shitting themselves, jewworldorder.org, 2014. 08. 01.)

Ha bevetés közben lelkesebben kántálnák az Aser Jacart, akkor talán megkímélhetnék magukat ettől a sajnálatos pénzpocsékolástól. A „világ legerkölcösebb hadseregében” dívó fekális ethoszt, különös tekintettel a palesztinok otthonaiban végrehajtott „hóstetteikre” és a pelenkasztorira, maga Natali Cohen Vaxberg is kifigurázta egyik személyesen előadott és a YouTube-on mindmáig élvezhető költeményében. Márpedig ha valaki, ő aztán tényleg a kérdés elismert nemzetközi szaktekintélye. Ennek az egyébként totál mesüge izraeli „művésznőnek” ugyanis az a heppje, hogy performansz keretében az utókor számára videón örökíti meg bélmozgásának különböző stációit és azok változó halmazállapotú produktumait, amelyeket előszeretettel terít különböző országok nemzeti lobogóira. Jellemző módon kisebb botrány csak abból kerekedett, amikor az izraelire is sort kerített, de végül a bíróság csak két napos házi őrizetet szózott rá. Árulkodó módon maga az enyhe ítélet is jelzi, hogy a kongenitális mitománok valójában jogilag, erkölcsileg és orvosilag sem tekintik deviánsnak a Cohen Vaxberg által művészi szinten űzött koprofilíát, és ezzel implicite elismerik, hogy lényegében a néphagyomány, a nemzeti folklór, a faji karakter részének tartják azt.

Natali Cohen Vaxberg Nem véletlen, hogy deliráns fantáziájukban a legnagyobb képzelt vagy valós ellenségeiket is rögeszmés obszcenitással társítják fekáliával. Az öntudatuk legmélyén lappangó kisebbrendűségi érzésük kompenzálására kitalált biblikus gyerekmesék egyikéből, a Purim-történetből ismert Hámánt a saját lánya önti nyakon egy vödör ürülékkel tévedésből, a zsidó Mardokeus helyett. Az ószövetségi Eszter könyvében nem ez az egyetlen fekális referencia. Egyszer maga a címszereplő is „hamuval és trágyával fedte el a fejét..., és Izrael istenéhez imádkozott”. (Eszter 14, 2-3)

Van azonban egy-két dolog, amit egy Krisztus-hívő az intim aktus alkalmából tisztázhatott volna a Talmud-tudor Kövessel. Konkrétan azt, hogy – Hámán, Sabbatai

Cevi, Spanyolország, Sztálin, az oroszok, a lengyelek, Hitler, Eichmann, Mengele vagy bármely másik nemzetiszocialista mellett – vajon Jézust is változatlanul a jimak sémo ve zikro (irtassék ki neve és emlékezete) átkozódással együtt emlegetik-e, és gondolatban még mindig tinefben (fekália) rotyogtatják-e talmudista atyafiai, vagy a vatikánilag szentesített keresztény-zsidó édelgésre tekintettel időközben már körülmetélték a Talmud Jézust gyalázó passzusait. A keresztre feszítés ugyanis semmiség ahhoz képest, amit a Talmud zsidó szerzői tartogatnak a keresztények zsidó megváltója számára a másvilágon, amint az alábbi kis épületes történetükből kiderül.

„Korszakunk első évszázadában egy bizonyos Onkelosz, Kalonikosz és Titus császár nővérének fia a zsidóságba való megtérését fontolgatta. Következésképpen úgy döntött, hogy halottidézés révén megidézi a zsidók három esküdt ellenségének az árnyait: Titust, Bálámot és Jézust. Titus lerombolta Jeruzsálemet 70-ben; Bálám egy mezopotámiai próféta volt, akit Moab király küldött, hogy megátkozza a zsidókat; Jézus egy álmessiás volt. Onkelosz mindhármuknak ugyanazt a kérdést tette fel: "A másvilágon kit tartanak a legnagyobb becsben?" Mindhárom azt válaszolta: "Izraelt". És Jézus a maga részéről azt tanácsolta Onkelosznak a zsidók kapcsán: "Törekedj a jólétükre, ne próbálj bajt okozni nekik. Bárki hozzájuk ér, a saját szembogaraihoz ér." Onkelosz ezután mindhármuknak egy másik kérdést tett fel: "Mi a büntetésetek?" Titus azt válaszolta, hogy minden nap összegyűjtik a hamvait, elítélik, újra elégetik és szétszórják a hét tengeren. Bálám azt válaszolta, hogy fortyogó spermába merítik. Jézus a maga részéről azt válaszolta, hogy fortyogó ürülékbe merítik.”

(Der Babylonische Talmud, Gittin, V, VI, Fol. 571, Jüdischer Verlag, Berlin 1932, 368. old.; és The Babylonian Talmud, Gittin 56b-57a, Soncino Press, London 1936, 260-261. old.)

Ha valami jahvei csoda folytán valaki netán mégis rászánta volna magát arra, hogy egy ilyen „gázos” témát feszegessen, Kövestől nyilván csak a szokásos óhéber hamukára számíthatott volna, amellyel a magafajták kábítják a gyárilag hiszékeny keresztényeket kezdettől fogva. Hogy tudniillik az egész sztori csak antiszemita rágalom, és hogy ez nem „az” a Jézus, csak egy névrokona, és egyébként is a tudatlan gojok félreértették, meghamisították vagy pontatlanul fordították le a Talmudot, mint

szerintük Pfefferkorn, Eisenmenger, Rohling, Pranaitis, Luzsénszky és mindenki más. Ehhez képest a Wikipédia angol nyelvű referencia-szócikke ugyancsak a „fortyogó ürülékkel” büntetett Jézus toposzát tartalmazza (vö. Google: Jesus in the Talmud Punishment in the afterlife). Legalábbis addig, amíg a zsidó gondolatrendőrség kápói így látják jónak. Persze lehet, hogy egyáltalán nem izgatják magukat miatta. Annyira semmibe veszik ugyanis zsidókeresztény hittestvéreiket, hogy nagy ívben tesznek az érzékenységükre, és a talmudi tanítást követve változatlanul a prostitúció egyik formájának tartják a vallásukat, zabigyereknek (mamzer) a megváltójukat, ez utóbbi anyját pedig – finoman szólva – „zilált szexuális életet élő nőszemélynek” (szedata). De ez még nem minden. A The Forward nevű amerikai zsidó magazin egy a középkorból datálódó – és főleg hitehagyott zsidók által kifecsegett – vallásos hagyományra emlékeztet. E szerint a Szentestén (amelyet a zsidók Nittel Nacht néven említenek) Jézusnak „a világ összes ürülékgödrében vagy latrinájában kell bolyongania”, de ha azt hallja, hogy valamelyik házban a Tórát szavalják, akkor „haladékot kap ettől a szörnyű büntetéstől”.

Ezért aztán a Köves-féle szektások „ezen a napon mindmáig tartózkodnak a Tóra tanulmányozásától, hogy ily módon megfosszák őt ettől a haladéktól, ahogyan azt a rabbijaik tették nemzedékeken át”. A latrinákban bolyongó Jézussal való találkozás gondolata ugyanakkor „akkora félelemmel és rettenettel” tölti el őket, hogy „ezen az éjszakán csak végszükség” esetén látogatják a mellékhelyiséget. Ez a nemes hagyomány nemzedékről nemzedékre szállt különösen a kelet-európai zsidóság körében.

([Why Hasidic Jews Avoid The Torah On Christmas Eve, forward.com, 2018. 12. 21.](#))

A legtekintélyesebb izraeli napilap egyik cikkéből megtudjuk, hogy a Köves-félék karácsony napján kerülik a szexet, mert hitük szerint a legtöbb eretnek, aki elhagyta a zsidó hitet, „törvénytelen párosodásból született az első keresztény születésnapján”, ezért inkább sakkoznak vagy kártyáznak, különösen „a magyar huszonegy kártyajátékot”. Egyes rebbék (lubavicsi szektaguruk) vécépapírt szoktak széttépni a karácsony „goj ünnepnapján”, ezzel a jelképes gesztussal fejezve ki „a szentháromság hívei iránti mélységes megvetésüket”, tekintettel arra, hogy „a kabala könyvei a

kereszténységet az Izrael nemzetéről leválasztott szemétként kezelik”. Ezek után nem csoda, hogy „a gojok dühétől félve rejtett titoknak tartották a Nittelt”, amely „valójában a zsidók keresztények általi üldözésének az emlékéjszakája, arra emlékeztetve őket, hogy gyűlöljék a gojokat”.

(How Hasidic Jews „Celebrate” Christmas, haaretz.com, 2012. 12. 25.)

Megtehetik. Teljesen nyíltan is hangot adva gyűlöletüknek. Elvégre napjainkban mindent megtehetnek és bármit megengedhetnek maguknak. Ahogyan az egyik franciaországi főkolomposuk fogalmazott: „Ó, milyen édes érzés zsidónak lenni a 20. század végén! Többé már nem vagyunk a történelem vádlottjai, sokkal inkább a kedvencei vagyunk. Korunk szelleme szeret, tisztel és védelmez minket, és felügyel az érdekeinkre. Mindehhez még a beleegyezésünket is kéri. Az újságírók könyörtelen vádakkal illetik mindazt, ami a náccal történő kollaborálással összefüggésbe hozható, és erőteljesen támadják azokat, akik nosztalgiát éreznek a náci korszak iránt. Az egyházak bűnbánatot tanúsítanak, az államok vezekelnek...”

(Alain Finkielkraut, „Mgr Stepinac et les deux douleurs de l’Europe”, *Le Monde*, 1998. 10. 07.)

Ez az önelégültnek tűnő, viszont – sajnos – minden elemében tényszerű megállapítás két évtizede született. A helyzet azóta csak fokozódott a zsidók uralta mainstream média, show-biznisz, Hollywood, Facebook és Google, a zsidókeresztény egyházak, felekezetek és szekták, a Szentszék és a szentatyák, a holokauszt-reklámlobbi és az euro-atlantista parlamentáris demokráciák meg a kelet-európai autokráciák csaknem teljes politikai spektrumát (a jelenlegi álnemzeti pártokkal együtt) felölelő filozemita-cionista kollaboráció eredményeként – az istenadta jónép szájtáti asszisztálásával. Ilyen körülmények között nem meglepő, hogy felmérések szerint manapság éppen a zsidók hisznek legkevésbé a másvilágban. Nekik ugyanis egyáltalán nincs szükségük a túlvilági lét csalfa reményére. Miért is lenne? Számukra ezek a balek gojok, élükön a zsidókeresztényekkel, már az evilágon exkluzív édenkertet teremtettek – ad maiorem Jahve gloriam. Jézus meg továbbra is ürülékben rotyog a Köves-félék fekáliásan fixált fantáziavilágában.